SLUJBA SFINTELOR SI MÂNTUITOARELOR PATIMI ALE DOMNULUI ISUS HRISTOS

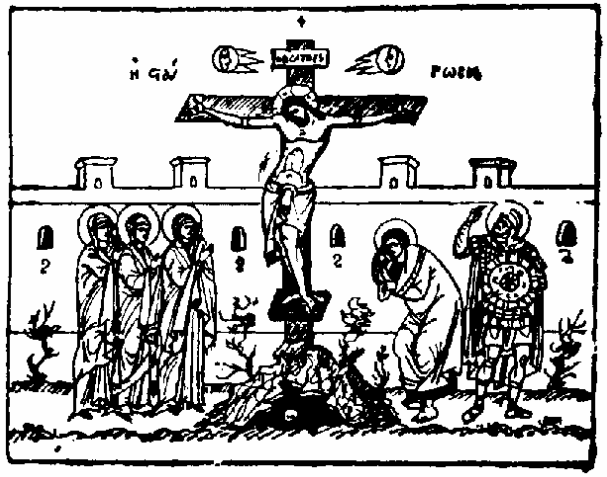

DENIA DIN SFÂNTA SI MAREA JOI CELE DOUASPREZECE EVANGHELII

Parohia Bunavestire Toronto - 2006

Dezlegarea:

P.: **M**arire Tie, Hristoase Dumnezeule speranta noastra, marire Tie.

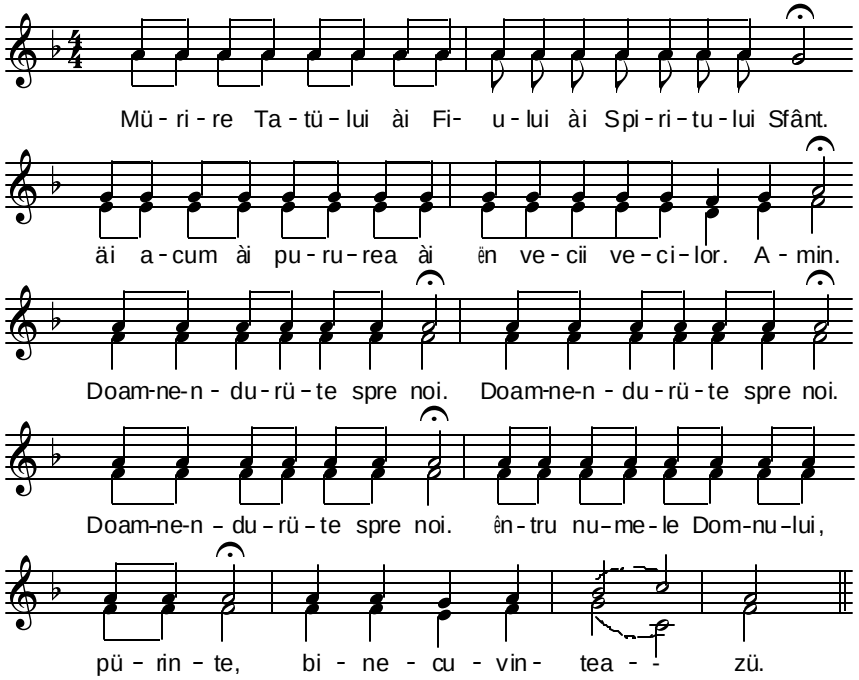

P.: **C**el ce scuipari si biciuiri si palme si cruce si moarte a rabdat, pentru mântuirea lumii, Hristos adevaratul Dumnezeul nostru pentru rugaciunile preacuratei sale Maici, si ale tuturor Sfintilor, sa ne miluiasca si sa ne mântuiasca pe noi, ca un bun si iubitor de oameni.

Se poate cânta: **Mântuieste Doamne poporul Tau...** *(pag. 2)*

SLUJBA SFINTELOR SI MÂNTUITOARELOR PATIMI ALE DOMNULUI IISUS HRISTOS
(La Denia de Joi seara)

P.: **B**ine este cuvântat Dumnezeul nostru, totdeauna, acum si pururea si în vecii vecilor.

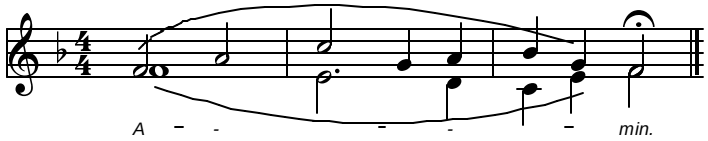

P.: **M**arire Tie, Dumnezeul nostru, marire Tie.

Împarate ceresc, Mângâietorule, Spirite al adevarului, Care pretutindenea esti si toate le plinesti, Visteria bunatatilor si Datatorule de viata, vino si Te aseaza întru noi si ne curateste pe noi de toata întinaciunea si mântuieste, Bunule, sufletele noastre.

C.: **Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte Fara de moarte, îndura-Te spre noi.** *(de 3 ori)*

Marire Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit; si acum, si pururea, si în vecii vecilor. Amin.

Preasfânta Treime, îndura-Te spre noi. Doamne, curateste pacatele noastre. Stapâne, iarta faradelegile noastre; Sfinte, cerceteaza si vindeca neputintele noastre, pentru numele Tau.

Doamne îndura-Te spre noi. *(de 3 ori)*

Marire Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit; si acum, si pururea, si în vecii vecilor. Amin.

Tatal nostru, care esti în ceruri, sfinteasca-se numele Tau; vie împaratia Ta; fie voia Ta, precum în cer, asa si pe pamânt. Pâinea noastra cea de toate zilele da-ne-o noua astazi; si ne iarta noua pacatele noastre, precum si noi iertam gresitilor nostri; si nu ne duce pe noi în ispita, ci ne mântuieste de cel rau.

P.: **C**a a Ta este împaratia si puterea si marirea, a Tatalui si a Fiului si a Sfântului Spirit, acum, si pururea, si în vecii vecilor.

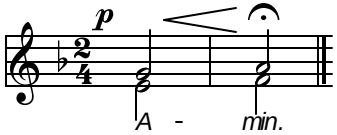

Doamne, îndura-te spre noi. *(de 12 ori)*

Marire Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit; si acum, si pururea, si în vecii vecilor. Amin

Veniti sa ne închinam si sa cadem la Împaratul nostru Dumnezeu.

Veniti sa ne închinam si sa cadem la Hristos Împaratul nostru Dumnezeu.

Veniti sa ne închinam si sa cadem la însusi Hristos Împaratul si Dumnezeu nostru.

Si Utrenia, dupa rânduiala.

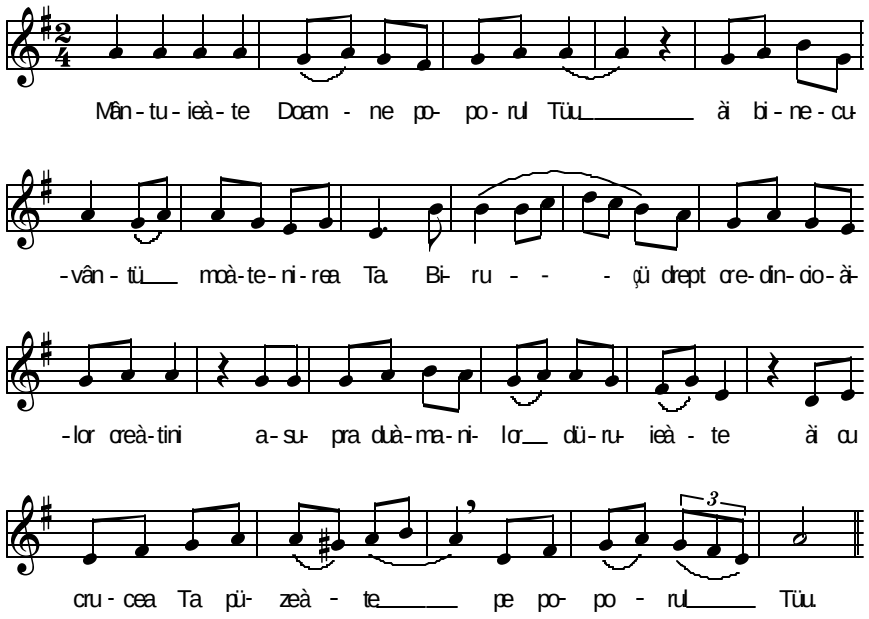

Troparul, glasul al 4-lea:

Rascumparatu-ne-ai pe noi din blestemul legii, cu scump sângele Tau. Pe Cruce pironindu-Te, si cu sulita împungându-Te nemurire ai izvorât oamenilor, Mântuitorul nostru, marire Tie.

Apoi ectenia obisnuita

P.: **M**iluieste-ne, Dumnezeule, dupa mare mila ta, rugamu-ne tie, auzi-ne si ne miluieste.
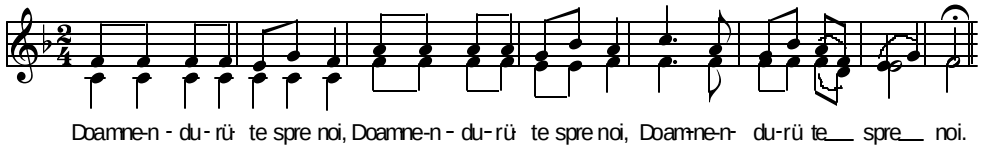
Înca ne rugam pentru Preafericitul Parinte Papa (*N*), pentru Înalt Preasfintitul Mitropolit *(N.)*, pentru (Înalt) Preasfintitul (Arhi-) Episcopul nostru (*N.*), pentru Fratii nostri, preotii, ieromonahii si pentru toti cei întru Hristos fratii nostri.

Înca ne rugam pentru mila, viata, pacea, sanatatea, mântuirea, cercetarea, lasarea si iertarea de pacate a robilor lui Dumnezeu Fratilor sfintei Bisericii acesteia.

Înca ne rugam pentru Fericitii si pururea pomenitii Ctitorii sfintei Bisericii acesteia si pentru toti cei mai înainte adormiti parintii si fratii nostri dreptcredinciosi, care întru cucerie odihnesc aici si pretutindenea.

Înca ne rugam pentru cei ce aduc daruri si fac bine în sfânta si preacinstita Biserica aceasta; si pentru cei ce se ostenesc, pentru cei ce cânta; si pentru poporul ce e de fata si asteapta de la tine mare si multa mila

P.: **C**a milostiv si iubitor de oameni Dumnezeu esti si tie marire înaltam, Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit, acum si pururea si în vecii vecilor.

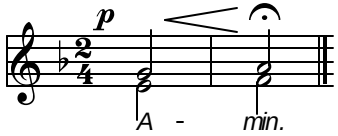

Pe lemn rastignit vazându-Te, Hristoase, pe Tine, Facatorul si Dumnezeul tuturor, ceea ce Te-a nascut fara samânta, a strigat cu amar: Fiul meu, unde a apus frumusetea chipului Tau? Nu sufar a Te vedea rastignit fara dreptate. însa grabeste de Te scoala, ca sa vad si eu învierea Ta din morti, cea de-a treia zi.

Marire..., *glasul al 8-lea:*

Doamne, suindu-Te pe Cruce, a cazut frica si cutremur asupra fapturii; de vreme ce si pamântul Ţai oprit sa nu înghita pe cei ce Te-au rastignit, si iadului ai poruncit sa sloboada din sine pe cei legati. Judecatorule al celor vii si a celor morti, Cel ce spre înnoirea oamenilor ai venit, sa dai viata iar nu moarte, Iubitorule de oameni, marire Tie.

Si acum...

Acum se întinge condeiul hotarârii de judecata de la judecatorii cei nedrepti si Iisus se judeca si se osândeste spre rastignire si împreuna patimeste faptura, vazând pe Domnul pe Cruce; Cel ce patimeste dupa firea trupului pentru mine, Bunule Doamne, marire Tie.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi..., *se citeste Evanghelia a douasprezecea, de la Matei (XXVII, 62-66):* ***Vezi la pag. 8.***

În ziua aceea, care este dupa Vineri, s-au adunat capeteniile preotilor si fariseii la Pilat si i-au zis: stapâne, ne-am adus aminte ca amagitorul Acela a spus, fiind înca în viata: dupa trei zile Ma voi scula. Deci porunceste sa fie bine pazit mormântul pâna a treia zi, ca nu cumva ucenicii Sai, venind noaptea, sa-L fure si sa spuna poporului ca s-a sculat din morti; atunci va fi ratacirea cea de pe urma, mai rea decât cea dintâi. Pilat însa le-a spus: aveti pazitori; mergeti de întariti cum stiti. Iar ei, ducându-se, au întarit mormântul punând paza si au pecetluit piatra.

C.: **Marire îndelung -rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

C.: Bine este a marturisi pe Domnul si a cânta numele Tau preaînalte, a vesti dimineata mila Ta si adevarul Tau toata noaptea.

Sfinte Dumnezeule, ... Preasfânta Treime, ... Tatal nostru, ...

Ectenia mare (în fata usilor împaratesti)

P.: **C**u pace Domnului sa ne rugam.

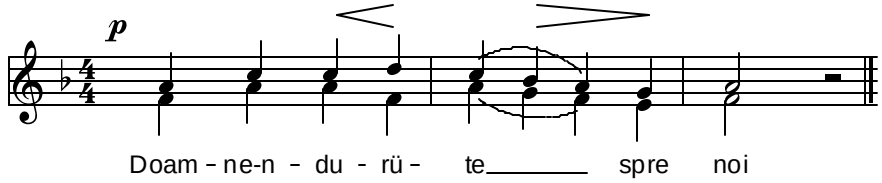

P: **P**entru pacea de sus si pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului sa ne rugam.

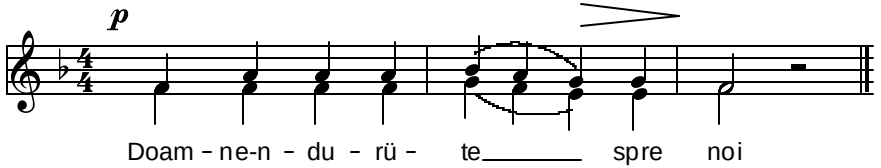

P: **P**entru pacea a toata lumea, pentru bunastarea sfintelor lui Dumnezeu biserici si pentru unirea tuturor, Domnului sa ne rugam.

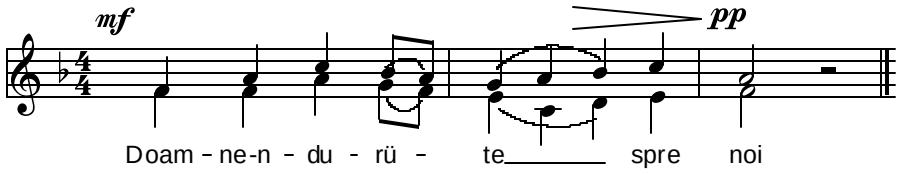

P: **P**entru sfânta casa aceasta si pentru cei ce cu credinta, cu buna cucernicie si cu frica de Dumnezeu intra într-însa, Domnului sa ne rugam.
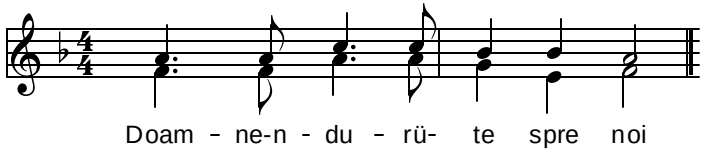
P: **P**entru Preafericitul Parinte Papa *(N.)*, pentru Înalt Preasfintitul Mitropolit *(N.)*, pentru (Înalt) Preasfintitul (Arhi-)Episcopul nostru *(N.)* si pentru cinstita Preotime, întru Hristos Diaconime, pentru tot Clerul si poporul, Domnului sa ne rugam.
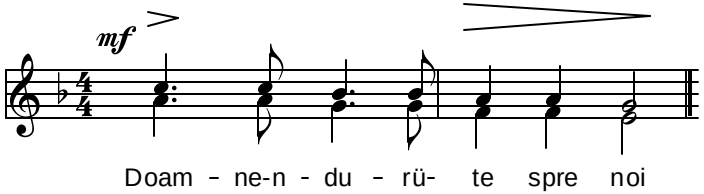
P: **P**entru tara noastra, pentru *(….)*, pentru toti cei ce detin autoritate, Domnului sa ne rugam.
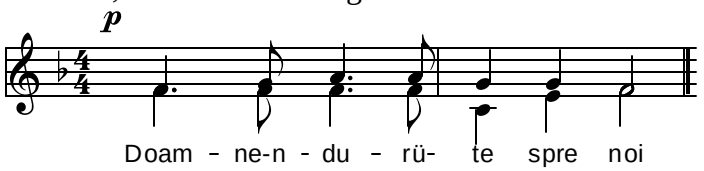
P: **P**entru orasul *(sau satul)* acesta, pentru toate orasele si satele, si pentru cei ce cu credinta locuiesc într-însele, Domnului sa ne rugam.
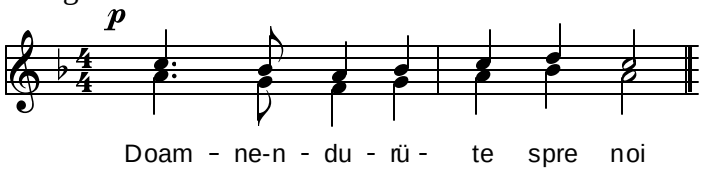
P: **P**entru buna linistea aerului si pentru înmultirea roadelor pamântului si pentru timpuri de pace, Domnului sa ne rugam.

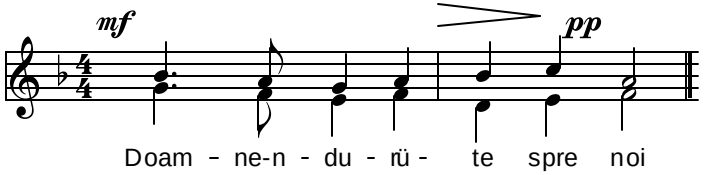

deci trupul lui Iisus, si L-au înfasurat în pânza de in cu miresme, dupa cum au iudeii obiceiul sa înmormânteze. Iar în locul unde a fost rastignit, era gradina si în gradina era un mormânt nou, în care nu mai fusese îngropat nimeni. Astfel, din pricina vinerii iudeilor, L-au pus pe Iisus acolo, pentru ca mormântul era aproape.

C.: **Marire îndelung-rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

Apoi se cânta Stihoavna, Glasul 1:

Toata faptura s-a schimbat de frica, vazându-Te pe Tine, Hristoase, pe Cruce rastignit. Soarele s-a întunecat si temeliile pamântului s-au cutremurat. Toate au patimit împreuna cu Tine, Cel ce ai zidit toate; Cel ce ai rabdat de voie pentru noi, Doamne, marire Tie.

Stih: Împartit-au hainele Mele lor si pentru camasa Mea au aruncat sortii. (Ps. 21, 20)

Glasul al 2-lea:

Poporul cel nelegiuit si nedrept, pentru ce cugeta cele desarte? Pentru ce a judecat spre moarte pe Cel ce este viata tuturor? Minune mare! Facatorul lumii s-a dat în mâinile celor fara de lege si s-a înaltat pe lemn, Iubitorule de oameni, ca sa slobozeasca din iad pe cei legati care striga: îndelung-Rabdatorule, Doamne, marire Tie.

Stih: Dat-au spre mâncarea Mea fiere si spre setea Mea M-au adapat cu otet. *(Ps. 68, 25)*

Astazi vazându-Te pe Tine, Cuvinte, spânzurând pe Cruce, Fecioara cea fara de prihana, tânguindu-se cu mila ca o maica, s-a ranit la inima cu amar, si suspinând cu durere din adâncul sufletului, zgâriindu-si obrazul, se chinuia; de aceea în piept batându-se striga cu jale: Vai mie, Dumnezeiescule Fiu! Vai mie, Lumina lumii! Cum ai apus de la ochii mei, Mielul lui Dumnezeu? Pentru care ostile celor fara de trupuri erau cuprinse de spaima, zicând: Cel ce esti necuprins, Doamne, marire Tie.

Stih: Iar Dumnezeu, Împaratul nostru, mai înainte de veci a facut mântuire în mijlocul pamântului. (Ps. 733, 13)

P.: **C**ealalta vreme a vietii noastre în pace si întru pocainta a o savârsi, **S**fârsit crestinesc vietii noastre, fara de patima, nerusinat, cu pace, si raspuns bun la înfricosatoarea judecata a lui Hristos, de la Domnul sa cerem.

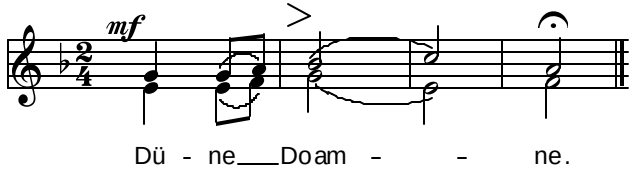

P.: **P**e Preasfânta, curata, preabinecuvântata, marita Doamna noastra de Dumnezeu Nascatoare si pururea Fecioara Maria, cu toti sfintii pomenindu-o, pe noi însine si unii pe altii si toata viata noastra lui Hristos Dumnezeu sa o dam.

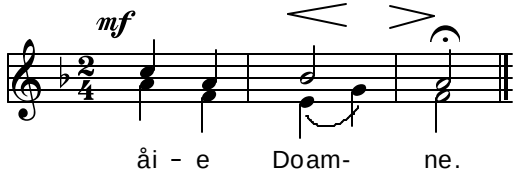

P.: **C**a Tu esti Dumnezeul milei, al îndurarilor si al iubirii de oameni si Tie marire înaltam, Tatalui, si Fiului, si Spiritului Sfânt, acum si pururea, si în vecii vecilor.

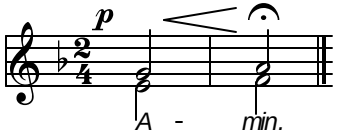

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi...**,** *se citeste Evanghelia a unsprezecea, de la Ioan (XIX, 38-42):* ***Vezi la pag. 8.***

În vremea aceea Iosif cel din Arimateea, fiind si el ucenic a lui Iisus, dar în ascuns, de frica iudeilor, a rugat pe Pilat sa-i dea voie sa ridice trupul lui Iisus de pe cruce; si Pilat i-a dat voie. A venit deci si a luat trupul lui Iisus. Si a venit si Nicodim, cel care venise mai înainte noaptea la Iisus, si a adus amestecatura de smirna si de aloie, ca la o suta de litri. Au luat

P: **P**entru cei ce calatoresc, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc si pentru cei robiti si pentru mântuirea lor, Domnului sa ne rugam.

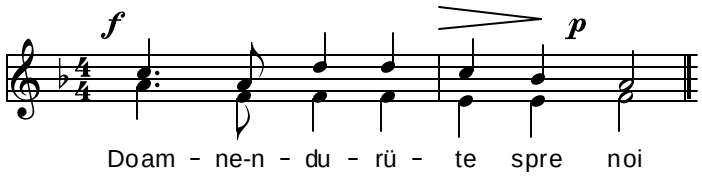

P: **P**entru ca sa ne mântuim de tot necazul, mânia, primejdia si nevoia, (*Domnului sa ne rugam.)* Apara, mântuieste, miluieste si ne pazeste, Dumnezeule, cu darul tau.
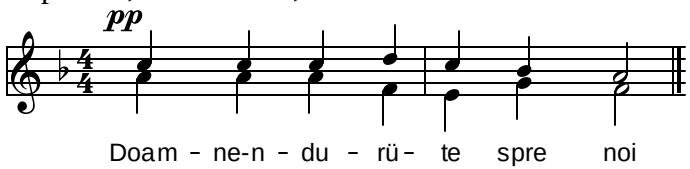
P: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, marita Doamna noastra de Dumnezeu Nascatoare si pururea Fecioara Maria, cu toti Sfintii pomenind-o, pe noi însine si unul pe altul si toata viata noatra lui Hristos Dumnezeu sa o dam.

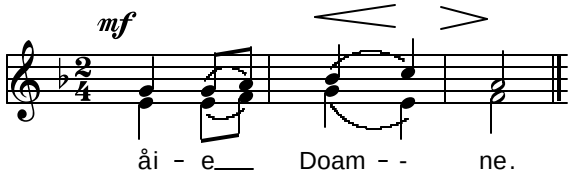

P: **C**a tie se cuvine toata marirea, cinstea si închinaciunea, Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit, acum si pururea si în vecii vecilor.

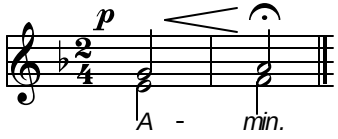

Preotul îmbraca felonul si face cadire mare.
Se cânta: **Aliluia,** *pe glasul al 8-lea, apoi troparul:*

Când maritii Ucenici s-au luminat la spalarea cinei, atunci Iuda cel rau credincios cu iubirea de argint îmbolnavindu-se, s-a întunecat si judecatorilor fara-de-lege, pe tine Judecatorul cel drept te-a dat. Vezi iubitorule de avutii, cel ce pentru aceasta si-a agonisit spânzurarea, fugi de sufletul nesatios carele a îndraznit unele ca aceste-asupra Învatatorului. Cela ce esti cu toti bun, Doamne, marire tie.
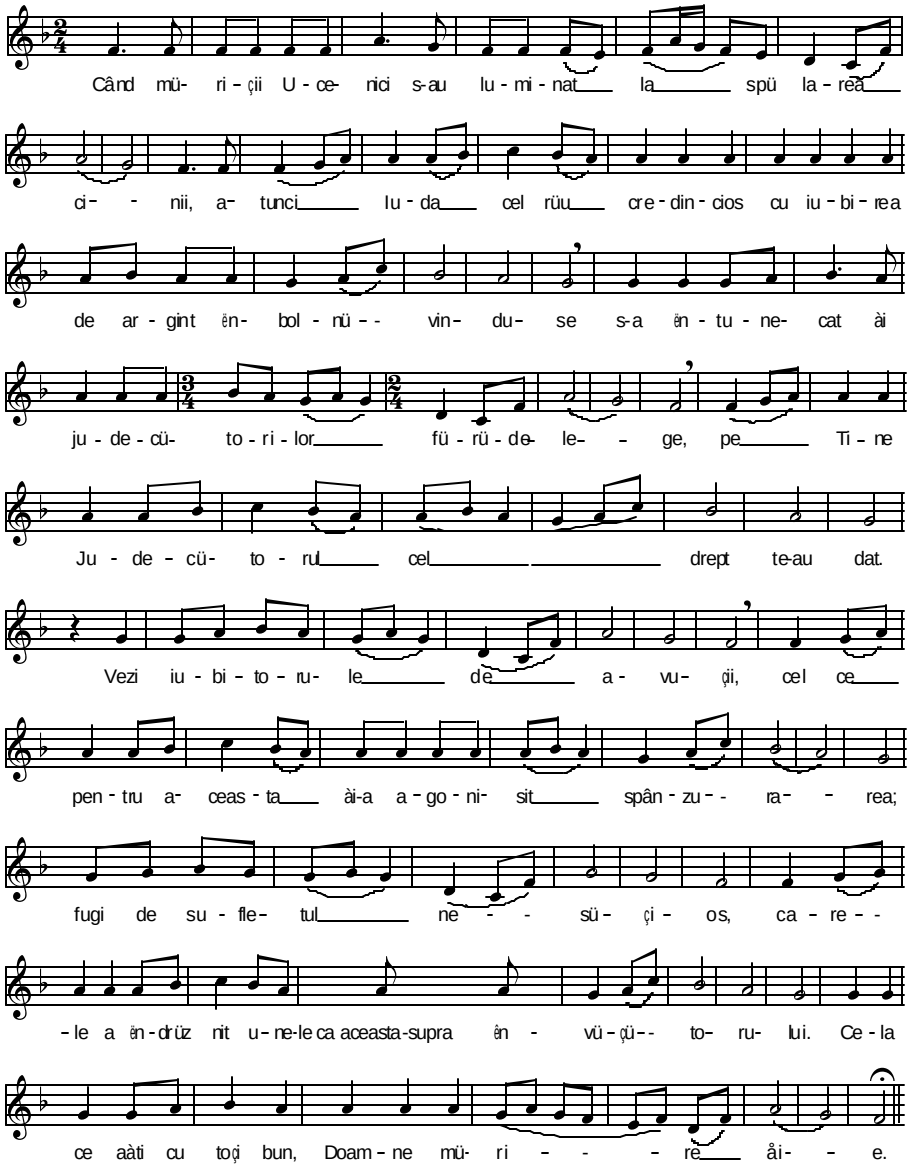
Bine esti cuvântat, Sfinte: lumineaza-ma cu îndreptarile Tale.

Doamne, mila Ta e în veac: lucrurile mâinilor Tale nu le trece cu vederea.

Tie se cuvine lauda, Tie se cuvine cântare, Tie marire se cuvine: Tatalui si Fiului si Spiritului Sfânt, acum si pururea si în vecii vecilor. Amin

Ectenia

P.: **S**a plinim rugaciunile noastre Domnului.

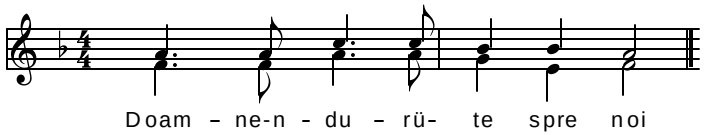

P.: **A**para, mântuieste, miluieste si ne pazeste, Dumnezeule, cu darul tau.

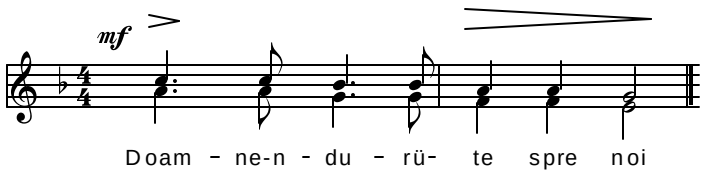

P.: **Z**iua toata, desavârsit sfânta, cu pace si fara de pacate, **Î**nger de pace, credincios îndreptator, pazitor sufletelor si trupurilor noastre, de la Domnul sa cerem.

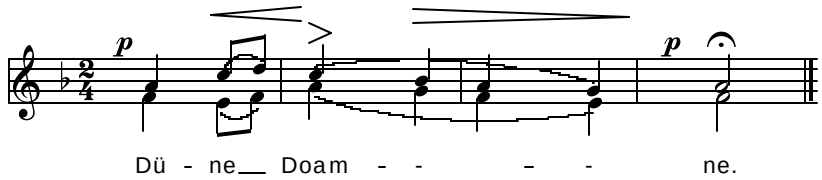

P.: **M**ila si iertare de pacatele si de greselile noastre, **C**ele bune si de folos sufletelor noastre si pace lumii, de la Domnul sa cerem.

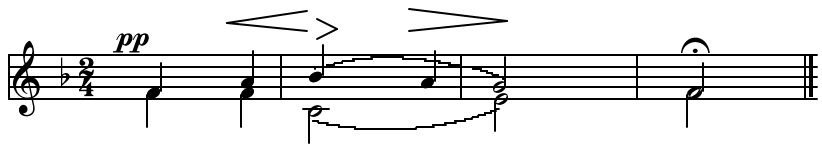

Doxologia mica

Marire întru cele de sus lui Dumnezeu, si pe pamânt pace, între oameni bunavoire.

Laudamu-Te, bine Te cuvântam, ne închinam Tie, Te marim pe Tine: multumim Tie pentru mare marirea Ta.

Doamne, Împarate, Dumnezeule ceresc, Parinte Atottinatorule; Doamne Fiule Unule nascut, Iisuse Hristoase, si Spirite Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mieluselul lui Dumnezeu, Fiul Parintelui, cel ce ridici pacatul lumii: miluieste-ne pe noi, Cel ce ridici pacatele lumii.

Primeste rugaciunea noastra, Cel ce sezi de-a dreapta Tatalui: si ne miluieste.

Ca Tu esti unul Sfânt, Tu esti unul Domn, Iisus Hristos: întru marirea lui Dumnezeu Tatal. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta, si voi lauda numele Tau în veac, si în veacul veacului.

Doamne, scapare Te-ai facut noua în neam si în neam: eu am zis: Doamne, miluieste-ma; vindeca sufletul meu, ca am gresit Tie.

Doamne, la Tine am scapat, învata-ma, sa fac voia Ta: ca Tu esti Dumnezeul meu.

Ca la Tine este izvorul vietii: întru lumina Ta vom vedea lumina.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Învredniceste-ne, Doamne, în ziua aceasta: fara de pacat a ne pazi.

Bine esti cuvântat, Doamne, Dumnezeul parintilor nostri si laudat si preamarit este numele Tau în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi: precum am nadajduit si noi întru Tine.

Bine esti cuvântat, Doamne: învata-ma îndreptarile Tale.

Bine esti cuvântat, Stapâne: întelepteste-ma cu îndreptarile Tale.

Ectenia mica:

P: **I**ara si iara cu pace Domnului sa ne rugam.
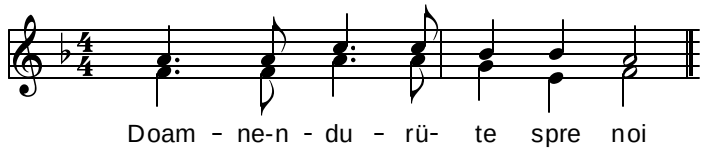
P: **A**para, mântuieste, miluieste si ne pazeste, Dumnezeule, cu darul tau.

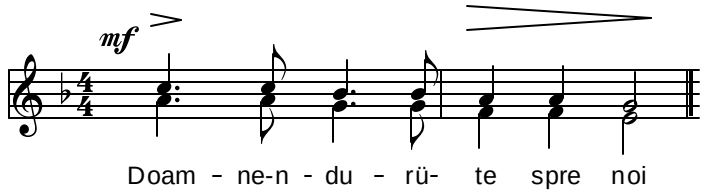

P: **P**e preasfânta, curata, preabinecuvântata, marita Doamna noastra de Dumnezeu Nascatoare si pururea Fecioara Maria, cu toti Sfintii pomenind-o, pe noi însine si unul pe altul si toata viata noatra lui Hristos Dumnezeu sa o dam.

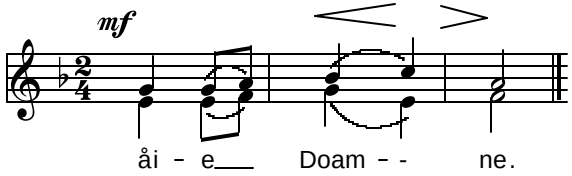

P: **C**a a ta este stapânirea si a ta este împaratia si puterea si marirea, a Tatalui si a Fiului si a Sfântului Spirit, acum si pururea si în vecii vecilor.

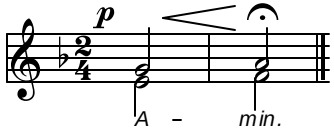

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie pe Domnul Dumnezeu sa-L rugam.
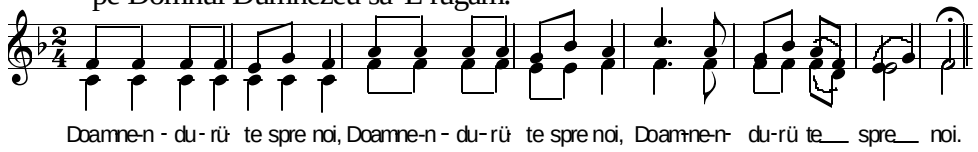
P: **Î**ntelepciune, drepti, sa ascultam sfânta Evanghelie.
Pace (+) tuturor.

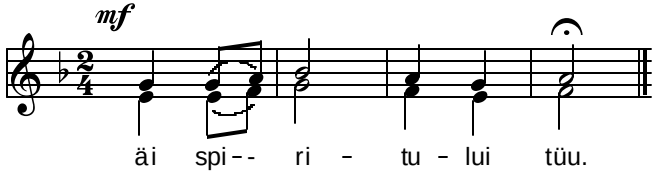

P: **D**in sfânta Evanghelie de la Ioan citire.

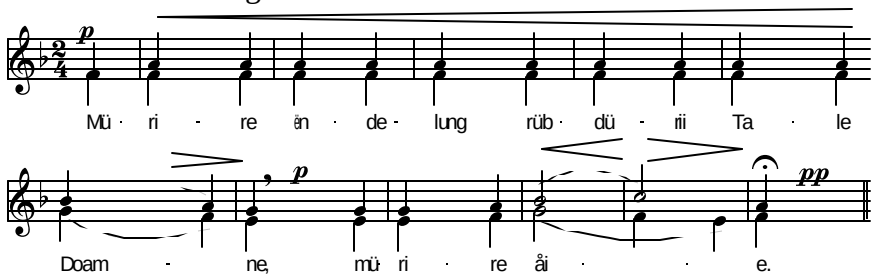

P: **S**a luam aminte.

Se citeste Evanghelia I-a de la Ioan (XIII, 31-38; XIV; XV; XVI; XVII; XVIII, 1)

Zis-a Domnul catre ucenicii Sai: Acum S-a preamarit Fiul Omului si Dumnezeu s-a preamarit în El. Iar daca s-a preamarit Dumnezeu întru El, si Dumnezeu îl va preamari pe Dânsul, în El însusi, si-L va preamari îndata. Fiilor, putin timp mai sunt cu voi. Voi ma veti cauta, dar, dupa cum am spus iudeilor: unde Ma duc Eu, voi nu puteti veni, va spun si voua acum. Porunca noua va dau voua: sa va iubiti unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, asa si voi sa va iubiti unul pe altul. în aceasta vor cunoaste toti ca sunteti ucenicii Mei, daca veti avea iubire unii catre altii. Doamne, L-a întrebat Simon Petru, unde Te duci? Iisus i-a raspuns: unde ma duc Eu, tu nu poti veni acum dupa Mine; dar

Cel ce ai fost rastignit si ai fost îngropat si ai înviat din morti, Doamne, marire Tie.

Marire..., *glasul al 6-lea:*

Dezbracatu-M-au pe Mine de hainele Mele, si M-au îmbracat cu haina rosie; pus-au pe capul Meu cununa de spini, si Mi-au dat trestie în mâna dreapta, ca sa-i sfarâm pe ei ca pe vasele olarului.

Si acum..., *de asemenea:*

Spatele Meu l-am dat spre batai si fata Mea nu am întors-o de la scuipari. înaintea judecatii lui Pilat am stat, si rastignire am rabdat pentru mântuirea lumii.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi..., *se citeste Evanghelia a zecea, de la Marcu (XV, 43-47):* ***Vezi la pag. 8.***

În vremea aceea, a venit Iosif cel din Arimateea, sfetnic cu bun nume, care astepta si el împaratia lui Dumnezeu, si, îndraznind, a intrat la Pilat si a cerut trupul lui Iisus. Iar Pilat s-a mirat ca Iisus a murit asa curând; si chemând pe sutas, l-a întrebat daca a murit de mult; si aflând de la sutas, a daruit lui Iosif trupul mort. Atunci Iosif, cumparând giulgiu de in si pogorând pe Iisus de pe cruce, L-a înfasurat în giulgiu si L-a pus într-un mormânt care era sapat în stânca. Apoi a pravalit o piatra la usa mormântului. Iar Maria Magdalena si Maria, mama lui Iosie, priveau unde L-au pus.

C.: **Marire îndelung-rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

P.: **T**ie marire se cuvine, Doamne Dumnezeul nostru, si Tie marire înaltam, Tatalui si Fiului si Sfântului Spirit, acum si pururea si în vecii vecilor.

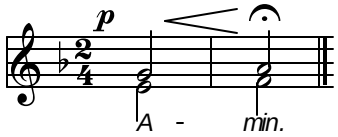

Laudele, glasul al 3-lea.

Toata suflarea sa laude pe Domnul. Laudati pe Domnul din ceruri. Laudati-L pe El întru cele de sus. Tie se cuvine cântare, Dumnezeule.

Laudati-L în glas de trâmbita, laudati-L în psaltire si alauta.

Doua lucruri si rele a facut fiul cel întâi-nascut, Israel: pe Mine, Izvorul apei vietii, M-a parasit, si si-a sapat lui si put sfarâmat. Pe Mine M-a rastignit pe lemn, iar pe Varava l-a cerut si l-a slobozit. Spaimântatu-s-a cerul de acestea, si soarele si-a ascuns razele; iar tu, Israele, nu te-ai rusinat, ci mortii M-ai dat. Iarta-le lor, Parinte Sfinte, ca nu stiu ce au facut.

Laudati-L în timpana si în hore, laudati-L în strune si organe.

Fiecare madular al sfântului Tau trup a rabdat ocara pentru noi; capul a rabdat spini; fata, scuipari; obrazul, loviri cu palme; gura, gustarea otetului celui amestecat cu fiere; urechile, hulele cele pagânesti; spatele, biciuiri si mâna, trestie; întinsorile a tot trupul pe cruce, si cuie, încheieturile si coasta, sulita. Cel ce ai patimit pentru noi, si ne-ai mântuit pe noi din patimi; Care Te-ai smerit pentru noi, prin iubirea Ta de oameni, si ne-ai înaltat, Atotputernice Mântuitorule, îndura-Te spre noi.

Laudati-L în chimvale bine rasunatoare, laudati-L în chimvale de strigare: toata suflarea sa laude pe Domnul.

Rastignindu-Te Tu, Hristoase, toata faptura vazând s-a cutremurat; temeliile pamântului s-au clatinat de frica puterii Tale. Ca înaltându-Te astazi se pierde neamul iudaic. Catapeteasma Templului s-a rup în doua si mortii din morminte au înviat; sutasul vazând minunea s-a înfricosat; iar Maica Ta, stând lânga Tine, a strigat, plângând ca o maica si zicând: Cum nu voi plânge si nu ma voi bate în piept, vazându-Te pe Tine spânzurat pe lemn, gol ca un vinovat?

mai târziu vei veni. A întrebat din nou Petru: Doamne, pentru ce nu pot veni dupa Tine chiar acum? Viata mea voi pune pentru Tine. Atunci Iisus i-a raspuns: viata ta vei pune pentru Mine? Adevarat, adevarat îti spun Tie ca nu va cânta cocosul, pâna ce nu te vei lepada de mine de trei ori! Sa nu se tulbure inima voastra: aveti credinta în Dumnezeu, si în Mine aveti credinta. în casa Tatalui Meu sunt multe locasuri; iar daca n-ar fi asa, v-as fi spus: vreau sa Ma duc sa va pregatesc voua loc. Si daca Ma voi duce si va voi pregati voua loc, iarasi voi veni si va voi lua pe voi la Mine, pentru ca sa fiti si voi unde sunt Eu. Si unde Ma duc eu, voi stiti, si stiti si calea. Zis-a Toma catre El: Doamne, nu stim unde Te duci; si calea cum putem s-o stim? Iisus i-a raspuns: Eu sunt calea, adevarul si viata; nimeni nu vine la Tatal Meu, decât numai prin Mine. Daca M-ati fi cunoscut pe Mine si pe Tatal Meu L-ati fi cunoscut; dar de acum îl cunoasteti, si L-ati si vazut. Filip i-a zis atunci: Doamne, arata-ne noua pe Tatal si ne este de ajuns. Dar Iisus i-a raspuns: de atâta vreme sunt cu voi, Filipe, si tu nu m-ai cunoscut pe Mine? Cel ce m-a vazut pe mine a vazut si pe Tatal. Cum zici tu: arata-ne noua pe Tatal? Nu crezi ca Eu sunt în Tatal si Tatal este în Mine? Cuvintele pe care vi le graiesc Eu nu le spun de la Mine, ci Tatal care salasluieste în Mine, El însusi face aceste lucruri. Credeti Mie ca eu sunt în Tatal si Tatal este în Mine; iar de nu, credeti Mie pentru lucrurile acestea. Adevarat, adevarat va spun voua ca cel ce crede în Mine va face si el lucrurile pe care le fac Eu; si mai mari decât acestea va face, pentru ca Eu Ma duc la Tatal. Si orice ve-ti cere în Numele Meu, aceea voi face, pentru ca Tatal sa se preamareasca în Fiul. Orice veti cere în numele Meu, Eu voi face. Daca ma iubiti pe Mine, paziti poruncile Mele; iar Eu voi ruga pe Tatal, si alt Mângâietor va va da voua, ca sa fie pururea cu voi: Spiritul Adevarului, pe care lumea nu-l poate primi, pentru ca nu-l vede, nici nu-l cunoaste; iar voi îl cunoasteti, caci ramâne la voi si va fi în voi. Nu va voi lasa singuri pe lume, ci voi veni la voi. înca putin timp si lumea nu Ma va mai vedea; voi însa Ma veti vedea, pentru ca Eu sunt viu si voi veti fi vii. în ziua aceea veti întelege ca Eu sunt în

Tatal Meu, si voi în Mine, si Eu în voi. Cel care are poruncile Mele si le pazeste, acela este cel care Ma iubeste; iar cine Ma iubeste pe Mine, iubit va fi de Tatal Meu si-l voi iubi si Eu si Ma voi arata lui. L-a întrebat Iuda, nu Iscarioteanul, Doamne, cum se face ca noua vrei sa Te arati, iar lumii nu? Iisus i-a raspuns si i-a zis: daca Ma iubeste cineva pe Mine, va pazi cuvântul Meu, si Tatal Meu îl va iubi pe el, si vom veni la el si locas la el ne vom face. Cine nu ma iubeste nu pazeste cuvintele Mele. Dar cuvântul pe care l-ati auzit nu este al Meu, ci al Tatalui care M-a trimis. Acestea le-am spus voua, fiind înca cu voi; dar Mângâietorul, Spiritul cel Sfânt, pe care-l va trimite Tatal în numele Meu, Acela va va învata pe voi toate si va va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus. Pace va las voua; pacea Mea o dau voua; nu precum da lumea va dau Eu voua. Sa nu se tulbure inima voastra, nici sa se înfricoseze. Ati auzit ca Eu v-am spus ca Ma duc, dar iarasi voi veni la voi. Daca M-ati iubi, v-ati bucura ca v-am spus: Ma duc la Tatal, pentru ca Tatal este mai mare decât Mine. Si v-am spus acestea, mai înainte de a se împlini, ca sa credeti când se vor împlini. Nu voi mai vorbi mult cu voi, caci vine stapânitorul acestei lumi, el nu are nimic în Mine. Dar lumea va cunoaste ca Eu iubesc pe Tatal si, precum Tatal Mi-a poruncit, asa fac. Sculati-va, sa mergem de aici. Eu sunt adevarata tulpina a vitei si Tatal Meu este lucratorul. Pe orice mladita care este în Mine si nu aduce roada, El o taie; si pe orice mladita care aduce roada, El o curateste, pentru ca si mai multa roada sa aduca. Acum voi sunteti curati, pentru cuvântul pe care vi l-am spus. Ramâneti în Mine si Eu voi ramâne în voi. Dupa cum mladita nu poate sa aduca roada de la sine, daca nu ramâne în tulpina vitei, tot asa si voi, daca nu veti ramâne în Mine. Eu sunt tulpina vitei, voi sunteti mladitele. Cine ramâne în Mine si Eu în El, acela aduce roada multa, caci fara Mine nu puteti face nimic. Daca vreunul nu ramâne în Mine, este aruncat afara ca mladita neroditoare, care s-a uscat si pe care o aduna lumea, o arunca în foc si arde. Daca ramâneti în Mine si cuvintele Mele ramân în voi, cereti orice veti voi, si se va da voua. Daca veti aduce roada multa, prin

LUMINATOAREA, de 3 ori:

Într-o zi ai învrednicit, Doamne, pe tâlharul în rai; si pe mine lumineaza-ma cu lemnul Crucii, si ma mântuieste.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi..., *se citeste Evanghelia a noua, de la Ioan (XIX, 25-37):* ***Vezi la pag. 8***

În vremea aceea stateau lânga Crucea lui Iisus Mama Sa si sora mamei Sale, Maria lui Cleopa, si Maria Magdalena. Deci Iisus, vazând pe mama sa si pe ucenicul care îl iubea stând alaturi, a zis maicii Sale: femeie, iata fiul tau! Apoi a zis ucenicului: iata mama ta! si din ceasul acela ucenicul a luat-o în casa sa. Dupa aceea, stiind Iisus ca acum toate s-au savârsit, ca sa se împlineasca Scriptura, a zis: Mi-e sete. Si era acolo un vas plin cu otet; atunci ostasii, punând în vârful unei trestii de isop un burete muiat în otet, l-au dus la gura Lui. Si daca a luat otetul, Iisus a zis: Savârsitu-s-a! si plecându-si capul, si-a dat duhul. Iar iudeii, de vreme ce era vineri, ca sa nu ramâna trupurile sâmbata pe cruce, caci era mare ziua acelei sâmbete, au rugat pe Pilat sa le zdrobeasca fluierele picioarelor si sa-i ridice. Deci au venit ostasii si i-au zdrobit fluierele celui dintâi; asemenea si pe ale celuilalt rastignit împreuna cu El. Venind însa la Iisus, daca au vazut ca murise, nu i-au zdrobit fluierele picioarelor, ci unul din ostasi cu sulita a împuns coasta Sa si îndata a iesit sânge si apa. Si cel ce a vazut a marturisit si adevarata este marturisirea lui; si acela stie ca spune adevarul, pentru ca si voi sa credeti. Caci s-au facut acestea, ca sa se împlineasca Scriptura: nici un os dintr-însul nu se va zdrobi. Si iarasi alta Scriptura, care zice: vor privi la Acela pe care L-au împuns.

C.: **Marire îndelung-rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

fiind trup, nu te lauda, ca de trei ori te vei lepada de Mine, pe Care toata faptura Ma binecuvânteaza, marindu-Ma în veci.

Te lepezi, Simone Petre, de ceea ce vrei sa faci curând, precum s-a zis. Ci fara zabava venind la tine o slujnica te va înspaimânta, a zis Domnul. Dar plângând cu amar, Ma vei afla milostiv pe Mine, pe Care toata faptura Ma binecuvânteaza, marindu-Ma în veci.

P.: **P**e Nascatoarea de Dumnezeu si Maica luminii în cântari sa o marim.

Cântarea a 9-a, Irmosul:

Ceea ce esti mai cinstita decât Heruvimii si mai marita fara de asemanare decât Serafimii, care fara stricaciune pe Dumnezeu Cuvântul ai nascut, pe tine cea cu adevarat Nascatoare de Dumnezeu, te marim.

Ceata cea pierzatoare a celor ce urau pe Dumnezeu, adunarea celor plini de rautati, a ucigasilor de Dumnezeu, a venit asupra Ta, Hristoase, si Te-au târât ca pe un nedrept, pe Tine, Ziditorul tuturor, pe Care îl marim.

Necunoscând nelegiuitii legea, si citind în zadar glasurile proorocilor, ca pe o oaie Te-au târât pe Tine, Stapânul tuturor, ca sa Te junghie fara dreptate pe Tine pe Care Te marim.

Preotii si carturarii împreuna fiind raniti de rautatea cea ucigatoare de sine, au predat pagânilor ca un dar Viata sa o ucida, adica pe Cel ce este din fire Datator de viata, pe Care-L marim.

Înconjuratu-Te-au ca niste câini multi, si Te-au lovit, Împarate, cu palme peste obraz, si Te-au întrebat marturisind minciuni asupra Ta; si toate rabdând, pe toti i-ai mântuit.

Urmeaza ectenia mica (Vezi la pag. 7) cu exclamatia:

Ca pe Tine Te lauda...

aceasta se va preamari Tatal Meu, si va veti face ucenici ai Mei. Precum M-a iubit pe Mine Tatal, asa v-am iubit si Eu pe voi; ramâneti în dragostea Mea. Daca paziti poruncile Mele, veti ramâne în dragostea Mea, precum si Eu am pazit poruncile Tatalui Meu si ramân în dragostea Sa. Acestea vi le-am spus, ca bucuria Mea sa ramâna în voi si bucuria voastra sa fie deplina. Aceasta este porunca mea: sa va iubiti unul pe altul, cum v-am iubit si Eu pe voi. Mai mare dragoste decât aceasta nimeni nu are, ca viata lui sa si-o puna pentru prietenii sai. Voi sunteti prietenii Mei, daca faceti ceea ce va poruncesc Eu. De acum nu va mai zic slujitori, caci slujitorul nu stie ce face stapânul sau, ci v-am numit pe voi prieteni, pentru ca, toate câte am auzit de la Tatal Meu, vi le-am aratat voua. Nu voi M-ati ales pe Mine, ci Eu v-an ales pe voi si v-am rânduit sa mergeti si roada sa aduceti, si roada voastra sa ramâna, pentru ca Tatal sa va dea orice veti cere de la Dânsul în Numele Meu. Aceasta va poruncesc voua: sa va iubiti unul pe altul. Daca va uraste pe voi lumea, gânditi-va ca întâi M-a urât pe Mine. Daca a-ti fi din lume, lumea ar iubi pe al sau; dar pentru ca nu sunteti din lume, ci Eu v-am ales pe voi din lume, de aceea va uraste pe voi lumea. Aduceti-va aminte de cuvântul pe care vi l-am spus voua: nu este slujitorul mai mare decât stapânul sau. Daca m-au prigonit pe Mine, si pe voi va vor prigoni; daca au pazit cuvântul Meu, si pe al vostru îl vor pazi. Iar toate acestea le vor face împotriva voastra din pricina numelui Meu, caci nu cunosc pe cel ce m-a trimis pe Mine. Daca n-as fi venit si nu le-as fi grait lor, pacat nu ar avea; acum însa nu au cuvânt de dezvinovatire pentru pacatul lor. Cel care ma uraste pe Mine uraste si pe Tatal Meu. De nu as fi facut între ei lucruri pe care nimeni altul nu le-a mai facut, pacat nu ar avea; si totusi, dupa ce le-au vazut, m-au urât si pe Mine si pe Tatal Meu, ca sa se împlineasca cuvântul cel scris în legea lor: ca M-au urât pe nedrept. Iar când va veni Mângâietorul, pe care Eu îl voi trimite voua de la Tatal, Spiritul Adevarului, care de la Tatal purcede, acela va marturisi pentru Mine. înca si voi marturisiti, pentru ca de la început sunteti cu Mine. Acestea vi le-am spus, ca sa nu va poticniti în credinta voastra. Va vor

scoate pe voi din sinagogi si chiar va veni vremea, când oricine va va ucide pe voi va crede ca va aduce slujba lui Dumnezeu. Si acestea le vor face, pentru ca n-au cunoscut nici pe Tatal, nici pe Mine. Iar acestea toate le-am grait catre voi, ca sa va aduceti aminte de ele, când va veni vremea, cum ca Eu vi le-am spus voua. Dar acestea nu vi le-am spus voua de la început, fiind ca Eu eram cu voi. Acum însa ma duc la cel ce m-a trimis si nimeni dintre voi nu ma întreaba: unde mergi? Dar, pentru ca v-am spus acestea, întristarea a umplut inimile voastre. Eu însa va spun adevarul ca va este de folos ca sa ma duc Eu; caci daca nu ma voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni la voi. Iar daca ma duc, îl voi trimite la voi. Si El, venind, va încredinta lumea de pacat, de dreptate si de judecata; de pacat, pentru ca oamenii nu cred în Mine. De dreptate, pentru ca ma duc la Tatal Meu si nu Ma mai vedeti. Iar de judecata, pentru ca stapânitorul lumii acesteia este judecat. Mai am multe de spus voua, dar acum nu puteti sa purtati greutatea lor, ci când va veni Acela, Spiritul Adevarului, va va învata pe voi tot adevarul, caci nu va va vorbi de la Sine, ci va vorbi ce i s-a spus si cele viitoare va vesti voua. El pe Mine ma va preamari, caci din ce este al Meu va lua, ca sa vesteasca voua. Toate câte are Tatal sunt ale Mele; de aceea am zis ca ia din ce este al Meu, ca sa va vesteasca voua. Peste putin timp, nu Ma veti mai vedea; apoi peste putin timp, iarasi Ma veti vedea, pentru ca Eu Ma duc la Tatal Meu. Atunci au zis unii dintre ucenicii sai între ei: ce poate însemna, oare, ceea ce ne spune: peste putin timp nu Ma veti mai vedea; apoi peste putin timp, iarasi Ma veti vedea, si ca Eu ma duc la Tatal Meu? Deci ziceau: ce este acest putin, despre care vorbeste? Nu întelegem ce spune. însa Iisus a cunoscut ca voiau sa-L întrebe si le-a zis lor: va întrebeti între voi despre ceea ce am zis: peste putin nu Ma veti mai vedea; apoi peste putin timp iarasi Ma veti vedea? Adevarat, adevarat va spun voua ca voi veti plânge si va veti tângui, iar lumea se va bucura. Voi va veti întrista, dar întristarea voastra se va preface în bucurie. Femeia, când este sa nasca, se întristeaza, fiindca a sosit ceasul ei; dar dupa ce a nascut copilul, nu-si mai aduce aminte durerea, de bucuria ca s-

femei, strigând asa: Unde mergi, Fiule? Pentru ce faci aceasta calatorie grabnica? Au doar este iarasi alta nunta în Cana, si acolo Te grabesti acum, ca sa le mai faci lor vin din apa? Oare, merge-voi cu Tine Fiule, sau voi astepta mai bine? Da-mi cuvânt, Cuvinte; nu trece tacând, Cel ce m-ai pazit curata; ca Tu esti Fiul si Dumnezeul meu.

SINAXAR ÎN SFÂNTA SI MAREA VINERI

În sfânta si marea Vineri, se praznuiesc sfintele si înfricosatoarele Patimi ale Domnului si Dumnezeului si Mântuitorului nostru Iisus Hristos: scuiparile, lovirile peste fata, palmele, insultele, batjocurile, haina de porfira, trestia, buretele, otetul, piroanele, sulita si înainte de toate Crucea si moartea, pe care le-a primit de bunavoie pentru noi. Se mai face înca pomenire de marturisirea mântuitoare facuta pe cruce de tâlharul recunoscator, care a fost rastignit împreuna cu El.

Prin milostivirea Ta cea mai presus de fire, Hristoase Dumnezeule, miluieste-ne pe noi. Amin.

Cântarea a 8-a, Irmosul:

Chipul rautatii celei potrivnice lui Dumnezeu, dumnezeiestii tineri l-au dat pe fata; iar asupra lui Hristos întarâtându-se adunarea cea fara de lege, sfatuieste cele desarte si gândeste sa ucida pe Cel ce tine viata în mâna. Pe Care toata faptura bine-L-cuvânteaza, marindu-L în veci!

Zis-ai, Hristoase, ucenicilor: Scuturati acum somnul de pe pleoape si la rugaciune privegheati, ca sa nu pieriti întru ispita; si mai vârtos tu, Simone, ca celui mai tare este ispita mai mare; întelege-Ma, Petre, pe Mine, pe Care toata faptura Ma binecuvânteaza, marindu-Ma în veci.

Cuvânt necucernic niciodata nu voi scoate din buzele mele, Stapâne, zis-a Petru. Cu Tine voi muri ca un recunoscator, de s-ar si lepada de Tine toti. Ca nu trupul si sângele, ci Tatal Tau Te-a descoperit mie, pe Care toata faptura Te binecuvânteaza, marindu-Te în veci.

Adâncul întelepciunii celei dumnezeiesti si al stiintei, cu totul l-ai cercat, si noianul judecatilor Mele nu l-ai ajuns, omule, a zis Domnul. Deci

strigând cu glas mare, a zis: Parinte, în mâinile Tale încredintez spiritul Meu; si acestea zicând, si-a dat sufletul. Iar sutasul, vazând ceea ce se întâmplase, a marit pe Dumnezeu, zicând: cu adevarat Omul acesta drept a fost. Si toate multimile care se adunasera la privelistea aceasta, vazând cele întâmplate, se întorceau, batându-si piepturile lor. Iar toti cunoscutii Sai si femeile care venisera dupa Dânsul din Galileea stateau departe, privind acestea.

C.: **Marire îndelung -rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

TRICÂNTAREA

Alcatuire a lui Cosma

Cântarea a 5-a, glasul al 8-lea:

Irmosul:

La Tine alerg dis-de-dimineata, Cel ce pentru milostivire Te-ai desertat pe Tine, Cel neschimbat, pentru cel cazut, si pâna la patima Te-ai plecat, Cel ce esti fara de patima, Cuvinte a lui Dumnezeu; pace da-mi mie, Iubitorule de oameni.

Daca si-au spalat picioarele, si mai înainte s-au curatit cu împartasirea dumnezeiestii Tale taine, Hristoase, slujitorii Tai s-au suit acum împreuna cu tine din Sion, la muntele cel mare al maslinilor, laudându-Te pe Tine, cel ce esti iubitor de oameni.

Zis-ai: Vedeti prietenilor, nu va tulburati; acum s-a apropiat ceasul ca sa fiu prins, si sa fiu dat mortii de mâinile celor fara de lege; si toti va veti risipi, lasându-Ma pe Mine. însa va voi aduna iarasi, ca sa Ma vestiti pe Mine cel iubitor de oameni.

CONDAC, glasul al 8-lea:

Pe Cel ce s-a rastignit pentru noi, veniti toti sa-L laudam, ca pe Acela L-a vazut Maria pe lemn si a zis: Desi rabzi rastignire, Tu esti Fiul si Dumnezeul meu.

ICOS:

Vazând mieluseaua, Maria, pe Mieluselul sau tras spre junghiere, mergea dupa El zdrobita, împreuna si cu alte

a nascut om în lume. Deci si voi acum sunteti tristi, dar iarasi va voi vedea si se va bucura inima voastra; si bucuria voastra nimeni nu o va lua de la voi si, în ziua aceea, pe Mine nu Ma veti mai ruga de nimic. Adevarat, adevarat va spun voua: orice veti cere de la Tatal în numele Meu, va va da voua. Pâna acum nu ati cerut nimic în numele Meu; cereti si veti primi, pentru ca bucuria voastra sa fie deplina. Acestea vi le-am spus în pilde, dar va veni ceasul când nu va voi mai vorbi voua în pilde, ci pe fata va voi vesti despre Tatal. în ziua aceea veti cere în numele Meu; si nu zic ca Eu voi ruga pe Tatal Meu pentru voi, caci însusi Tatal va iubeste, pentru ca voi m-ati iubit pe Mine si ati crezut ca Eu de la Dumnezeu am iesit. Am iesit de la Tatal si am venit în lume; iarasi las lumea si ma duc la Tatal. Au zis ucenicii Sai: iata acum vorbesti deschis si nu spui nici o pilda. Acum cunoastem ca toate le stii si nu ai trebuinta sa Te întrebe cineva. De aceea credem ca ai iesit de la Dumnezeu. Acum credeti? le-a raspuns Iisus. Iata vine ceasul si a si sosit, ca sa va risipiti fiecare la ale sale si pe Mine sa Ma lasati singur. Dar nu sunt singur, pentru ca Tatal este cu Mine. Acestea le-am grait catre voi, ca în Mine pace sa aveti. în lume necazuri veti avea, dar îndrazniti, Eu am biruit lumea. Astfel a vorbit Iisus, apoi si-a ridicat ochii Sai catre cer si a zis: Parinte, a venit ceasul! Preamareste pe Fiul Tau, ca si Fiul Tau sa Te preamareasca pe Tine, precum i-ai dat stapânire peste toata faptura, pentru ca sa dea viata vesnica tuturor acelora pe care Tu i-ai dat lui; iar viata cea vesnica este aceea ca sa Te cunoasca pe Tine, singurul, adevaratul Dumnezeu si pe Iisus Hristos, pe care l-ai trimis. Eu te-am preamarit pe pamânt si am savârsit lucrul pe care Mi l-ai dat sa-l fac. Si acum ma preamareste Tu, Parinte, la Tine însuti, cu marirea pe care am avut-o la Tine mai înainte de a fi lumea. Am facut cunoscut numele Tau oamenilor pe care mi i-ai dat Mie din lume; ai Tai erau, si mi i-ai dat Mie si cuvântul Tau l-au pazit. Acum au cunoscut ca toate câte mi-ai dat sunt de la Tine, pentru ca cuvintele pe care Mi le-ai dat, le-am dat lor; iar ei le-au primit si au cunoscut cu adevarat ca de la Tine am iesit, si au crezut acum ca Tu m-ai trimis. Eu pentru

acestia ma rog; nu ma rog pentru lume, ci pentru acestia pe care mi i-ai dat, caci ei sunt ai Tai, si toate ale Mele sunt ale Tale, si ale Tale sunt ale Mele, si M-am preamarit în ei. Mult nu mai sunt în lume, dar ei sunt în lume si Eu vin la Tine. Parinte Sfinte, pazeste-i în numele Tau pe cei pe care Mi i-ai dat, ca sa fie una precum suntem si noi. Când eram cu ei în lume, Eu îi pazeam în numele Tau; pe cei care Mi i-ai dat i-am pazit si nici unul dintre ei n-a pierit, decât numai fiul pierzarii, pentru ca sa se împlineasca Scriptura. Acum însa Eu vin la Tine si acestea le graiesc cât sunt în lume, pentru ca bucuria Mea s-o aiba deplina în ei. Eu le-am dat cuvântul Tau, dar lumea i-a urât pentru ca nu sunt din lume, precum din lume nu sunt nici Eu. Nu ma rog ca sa-i iei din lume, ci ca sa-i pazesti pe ei de cel viclean. Ei nu sunt din lume, precum din lume nu sunt nici Eu. Sfinteste-i pe ei întru adevarul Tau: cuvântul Tau este adevarul. Precum M-ai trimis pe Mine în lume, si Eu i-am trimis pe ei în lume. Si pentru ei eu ma sfintesc pe Mine însumi, pentru ca si ei sa fie sfintiti în adevar. Dar nu numai pentru acestia ma rog, ci si pentru cei care vor crede prin cuvântul lor în Mine ca toti sa fie una, precum Tu, Parinte, esti în Mine si Eu în Tine, asa si ei sa fie una în noi, pentru ca lumea sa creada ca Tu m-ai trimis. Si marirea care mi-ai dat-o Eu am dat-o lor ca sa fie una, precum noi una suntem. Eu în ei si Tu în Mine, pentru ca ei sa fie în chip desavârsit una, si ca sa cunoasca lumea ca Tu m-ai trimis si i-ai iubit pe ei, cum mai iubit pe Mine. Parinte, voiesc ca unde sunt Eu, sa fie împreuna cu Mine si aceia pe care Mi i-ai dat Mie, ca sa vada marirea Mea pe care Tu Mi-ai dat-o, pentru ca M-ai iubit mai înainte de întemeierea lumii. Dar, Parinte Drepte, lumea nu te-a cunoscut pe Tine, Eu însa Te-am cunoscut, si acestia au cunoscut ca Tu M-ai trimis. Si le-am aratat lor numele Tau si-l voi arata, pentru ca dragostea cu care M-ai iubit Tu sa fie în ei si Eu sa fiu în ei. Acestea graind, Iisus a iesit împreuna cu ucenicii Sai dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o gradina, în care a intrat El si ucenicii Sai.

C.: **Marire îndelung -rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

Ca de-ai fi voit jertfa, as fi adus: arderi de tot nu vei binevoi.

Jertfa lui Dumnezeu: spirit umilit; inima înfrânta si smerita Dumnezeu nu o va urgisi.

Bine fa, Doamne, întru bunatatea Ta, Sionului, si sa se zideasca zidurile Ierusalimului.

Atunci bine placute-ti vor fi jertfa de dreptate, prinosul si arderile de tot: atunci vor pune pe altarul Tau vitei.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi**...,** *se citeste Evanghelia a opta, de la Luca (XXIII, 32-49):* ***Vezi la pag. 8.***

În vremea aceea duceau la moarte, împreuna cu Iisus, si doi facatori de rele. Si când au ajuns la locul ce se cheama al Capatânii, L-au rastignit acolo pe Dânsul si pe facatorii de rele, unul de-a dreapta si altul de-a stânga. Iisus însa zicea: Parinte, iarta-le lor, ca nu stiu ce fac! si au împartit hainele Lui, aruncând sorti. Iar poporul sta si privea si împreuna cu capeteniile îsi bateau joc de Iisus, zicând: pe altii i-a mântuit; sa se mântuiasca si pe Sine însusi, daca este El Hristosul, alesul lui Dumnezeu. De asemenea îsi bateau joc de Dânsul si ostasii, care se apropiau, aducându-I otet si zicând: daca esti Tu Împaratul iudeilor, mântuieste-Te pe Tine însuti! Iar deasupra Lui era o tablita scrisa cu slove grecesti, latinesti si evreiesti: Acesta este Împaratul iudeilor. Iar unul dintre tâlharii rastigniti îl batjocoreau, zicând: daca esti Tu Hristosul, mântuieste-Te pe Tine însuti si pe noi. Dar celalalt, raspunzând, îl certa pe el, zicând: nu te temi de Dumnezeu, tu, care esti în aceeasi osânda? Noi însa dupa dreptate suntem osânditi, caci primim cuvenita rasplata pentru faradelegile noastre, dar Acesta n-a facut nici un rau. Apoi a zis catre Iisus: pomeneste-ma, Doamne, când vei veni în împaratia Ta. Iar Iisus i-a raspuns: adevarat îti spun Tie ca astazi vei fi împreuna cu Mine în rai. Si era acum ca la ceasul al saselea si întuneric s-a facut peste tot pamântul pâna la ceasul al noualea. Soarele s-a întunecat; iar catapeteasma templului s-a rupt prin mijloc. Atunci Iisus,

Apoi: Psalmul 50

Miluieste-ma, Dumnezeu, dupa mare mila Ta, si dupa multimea îndurarilor Tale sterge faradelegea mea.

Mai vârtos ma spala de faradelegea mea, si de pacatul meu curateste-ma.

Ca faradelegea mea eu o cunosc, si pacatul meu înaintea mea este pururea.

Tie unuia am gresit, si ce este rau înaintea Ta am facut:

Ca sa Te arati drept întru cuvintele Tale, si biruitor sa iesi, când Te vor judeca.

Ca iata întru faradelegi am fost conceput, si în pacate m-a nascut maica mea!

Ca iata adevarul ai iubit, cele nearatate si cele ascunse ale întelepciunii Tale le-ai aratat mie.

Stropi-ma-vei cu isop, si ma voi curati: spala-ma-vei, si mai mult decât zapada ma voi albi.

Auzului meu vei da bucurie si veselie: bucura-se-vor oasele cele umilite.

Întoarce fata Ta de catre pacatele mele, si toate faradelegile mele sterge-le.

Inima curata zideste întru mine, Dumnezeule, si spirit drept înnoieste întru cele dinlauntru ale mele.

Nu ma lepada de la fata Ta, si Spiritul tau cel sfânt nu-l lua de la mine.

Da-mi iarasi bucuria mântuirii Tale si cu spirit stapânitor întareste-ma.

Învata-voi pe cei fara de lege caile tale, si cei pacatosi la Tine se vor întoarce.

Mântuieste-ma de sângiuiri, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele: bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.

Doamne, buzele mele vei deschide, si gura mea va vesti lauda Ta.

Si îndata se cânta Antifoanele:

ANTIFONUL 1, glasul al 8-lea:

Mai-marii popoarelor s-au adunat împreuna, asupra Domnului si asupra unsului Lui.

Cuvânt calcator de lege au pus asupra mea. Doamne, Doamne, nu ma lasa pe mine.

Simtirile noastre curate sa le ducem înaintea lui Hristos si, ca niste prieteni ai Lui, sufletele sa le jertfim pentru Dânsul, si sa nu ne sugrumam cu grijile vietii ca Iuda, ci sa strigam în camarile sufletelor noastre: Tatal nostru, Care esti în ceruri, mântuieste-ne pe noi de cel viclean.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Fecioara ai nascut, ceea ce nu stii de nunta, si Fecioara ai ramas, maica nenuntita; Nascatoare de Dumnezeu, Marie, roaga pe Hristos, Dumnezeul nostru, sa ne mântuiasca pe noi.

ANTIFONUL al 2-lea, glasul al 6-lea:

Alergat-a Iuda, zicând carturarilor celor fara de lege: Ce-mi veti da mie, si eu îl voi da pe El voua? Iar în mijlocul celor ce se tocmeau, ai stat nevazut însuti Tu, de Care era tocmeala. Cunoscatorule de inimi, milostiveste-Te spre sufletele noastre.

Cu milostenie sa slujim lui Dumnezeu, ca Maria la cina, si sa nu ne agonisim iubire de argint ca Iuda, ca sa fim pururea cu Hristos Dumnezeu.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Nu înceta Fecioara rugând totdeauna pe Cel ce L-ai nascut în chip negrait, ca pe un iubitor de oameni, sa mântuiasca din primejdii pe cei ce scapa la tine.

ANTIFONUL al 3-lea, glasul al 2-lea:

Pentru învierea lui Lazar, Doamne, pruncii iudei au strigat Tie, Iubitorule de oameni, Osana! Iar Iuda cel fara de lege n-a vrut sa înteleaga.

La cina Ta, Hristoase Dumnezeule, zis-ai mai înainte ucenicilor Tai: Unul din voi va sa Ma vânda. Iar Iuda cel fara de lege n-a vrut sa înteleaga.

Întrebând Ioan, Doamne, cine este cel ce va sa te vânda, l-ai dovedit pe acela prin pâine. Iar Iuda cel fara de lege nu a vrut sa înteleaga.

Cu treizeci de arginti si cu sarutare vicleana, Te cautau iudeii sa Te ucida, Doamne; iar Iuda cel fara de lege n-a vrut sa înteleaga.

La spalarea Ta, Hristoase Dumnezeule, ai poruncit ucenicilor Tai: Asa sa faceti, precum vedeti. Iar Iuda cel fara de lege n-a vrut sa înteleaga.

Privegheati si va rugati ca sa nu intrati în ispita, zis-ai ucenicilor Tai, Hristoase Dumnezeul nostru. Iar Iuda cel faradelege n-a vrut sa înteleaga.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Mântuieste din primejdii pe robii tai, Nascatoare de Dumnezeu, ca toti dupa Dumnezeu la tine scapam; ca si catre un zid nestricat si ocrotitoare.

SEDEALNA, glasul al 7-lea:

(La aceste Sedelne nu se sade, pentru ca preotul cadeste sfântul altar).

Ospatând la cina pe ucenici, si cunoscând viclesugul vânzarii, ai vadit la cina aceea pe Iuda, stiindu-l pe el ca nu se va îndrepta, si vrând ca sa arati tuturor, ca Te-ai dat de bunavoie, ca sa rapesti lumea de la cel strain: îndelung-Rabdatorule, marire Tie.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi..., *si se citeste a doua Evanghelie, de la Ioan (XVIII,1-28)* ***Vezi la pagina 8.***

În vremea aceea, a iesit Iisus cu ucenicii Sai dincolo de pârâul Cedrilor, unde era o gradina, în care a intrat El si ucenicii Sai. Iar Iuda vânzatorul cunostea acest loc, pentru ca adeseori se aduna acolo Iisus cu ucenicii Sai. Deci Iuda, luând oaste si slujitori de la capeteniile preotilor si de la farisei, a venit în gradina cu felinare, cu faclii si cu arme. Dar Iisus, stiind toate cele ce erau sa vina asupra Sa, a iesit înainte si i-a întrebat: pe cine cautati? Ei au raspuns: pe Iisus Nazarineanul. Iisus le-a zis: Eu sunt. Iar Iuda vânzatorul era si el cu ei. Când însa le-a spus: Eu sunt, ei s-au dat înapoi si au cazut la pamânt. Iisus i-a întrebat din nou: pe cine cautati? Iar ei au zis: pe Iisus Nazarineanul. Raspunzând, Iisus le-a zis: v-am spus ca Eu sunt; deci, daca Ma cautati pe Mine, lasati pe acestia sa se duca.

rastignit împreuna cu Dânsul doi tâlhari, unul de-a dreapta si altul de-a stânga Sa. Iar trecatorii îsi bateau joc de El, clatinând capetele lor si zicând: Tu, cel ce darâmi templul si în trei zile îl zidesti, mântuieste-Te pe Tine însuti. Daca esti Fiul lui Dumnezeu, coboara-Te de pe cruce. Asemenea si capeteniile preotilor împreuna cu carturarii si cu batrânii îsi bateau si ei joc de Dânsul si ziceau: pe altii i-a mântuit, dar pe Sine nu poate sa se mântuiasca? Daca este Împaratul lui Israel, sa se coboare acum de pe cruce si vom crede în El. S-a încrezut în Dumnezeu, sa-L scape acum, daca-L iubeste; caci a zis: sunt Fiul lui Dumnezeu. în acelasi chip îl ocarau si tâlharii cei rastigniti împreuna cu Dânsul. Dar, de la ceasul al saselea, sa facut întuneric peste tot pamântul, pâna la ceasul al noualea. Iar în ceasul al noualea a strigat Iisus cu glas mare, zicând: Eli, Eli, lama sabahtani? Adica: Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai parasit? însa unii dintre cei care stateau acolo, auzind acestea, ziceau: pe Ilie îl striga Acesta. Si îndata unul dintre ei, alergând si luând un burete, l-a umplut cu otet si, punându-l într-o trestie, l-a dat sa bea. Iar ceilalti ziceau: lasa, sa vedem daca vine Ilie sa-L mântuiasca. Dar, Iisus strigând înca o data cu glas mare si-a dat duhul. Si iata catapeteasma templului sa rupt în doua, de sus pâna jos, iar pamântul sa cutremurat si pietrele s-au despicat; mormintele s-au deschis si multe trupuri ale sfintilor adormiti s-au sculat; si iesind din morminte, dupa învierea Lui, au intrat în sfânta cetate si sau aratat multora. Iar sutasul si cei care pazeau împreuna cu el pe Iisus, vazând cutremurul si cele ce s-au întâmplat, s-au înfricosat foarte tare si au zis: cu adevarat, Fiul lui Dumnezeu a fost Omul acesta.

C.: **Marire îndelung-rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

ipostaze, care ramâne neamestecata, singura prin sine, nedespartita si neapropiata, prin care ne izbavim de focul pedepsei.

Si acum..., *a Nascatoarei:*

Pe Maica Ta, Hristoase, care Te-a nascut fara samânta dupa trup, si a ramas adevarat fecioara nestricata si dupa nastere, pe aceasta aducem Tie spre rugaciune, Stapâne, mult-Milostive, ca sa se daruiasca iertare de greseli, celor ce striga pururea: Pomeneste-ne si pe noi, Mântuitorule, întru împaratia Ta.

P.: **S**a luam aminte. **P**ace (+) tuturor.

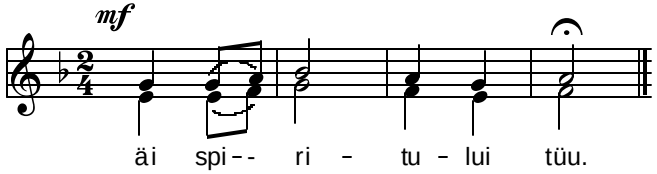

P.: **Î**ntelepciune!

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Împartit-au hainele Mele lor si pentru camasa Mea au aruncat sorti. *(Ps. 21, 20)*

Stih: **Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, ia aminte la mine; pentru ce m-ai parasit?** *(Ps. 21, 1)*

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi..., *se citeste Evanghelia a saptea de la Matei (XXVII, 33-54):* ***Vezi la pag. 8***

În vremea aceea, venind la locul numit Golgota, care înseamna: locul Capatânii, ostasii i-au dat lui Iisus sa bea vin amestecat cu fiere, dar, gustând, n-a voit sa bea. Iar dupa ce L-au rastignit, au împartit hainele Sale, aruncând sortii, ca sa se împlineasca ceea ce s-a zis de proorocul: au împartit hainele Mele lorusi, iar pentru camasa Mea au aruncat sorti. Apoi ostasii au stat jos si-L pazeau acolo. Iar deasupra capului I-au pus vina Sa scrisa: Acesta este Iisus, Împaratul iudeilor. Tot atunci au

Pentru ca sa se împlineasca cuvântul pe care l-a zis: din cei pe care Mi i-ai dat nu am pierdut pe nici unul. Dar Simon Petru, care avea sabie, a scos sabia si a lovit pe servitorul arhiereului si i-a taiat urechea dreapta. Iar numele servitorului era Malhus. Atunci Iisus a zis lui Petru: baga-ti sabia în teaca. Oare, nu voi bea paharul pe care Mi l-a dat Tatal? Deci ostasii, cei peste o mie, cu capetenia lor si slujitorii iudeilor au prins pe Iisus, l-au legat si l-au dus întâi la Ana, fiindca era socrul lui Caiafa, care era arhiereu în anul acela. Si Caiafa era cel care sfatuise pe iudei ca este de folos sa moara un om pentru popor. Iar dupa Iisus mergea Simon Petru si celalalt ucenic; ucenicul acela era însa cunoscut arhiereului si a intrat împreuna cu Iisus în curtea arhiereului, iar Petru a ramas afara la poarta. Deci a iesit celalalt ucenic care era cunoscut arhiereului si a vorbit cu portarita si a bagat pe Petru înauntru. Dar slujnica portarita a zis lui Petru: nu cumva si tu esti din ucenicii Omului acestuia? Nu sunt, i-a raspuns el. Iar servitorii si slujitorii stateau si se încalzeau caci facusera foc, pentru ca era frig, si era cu ei si Petru, stând si încalzindu-se. Deci arhiereul a întrebat pe Iisus despre ucenicii Sai si despre învatatura Sa. Iisus i-a raspuns: eu am vorbit lumii pe fata; Eu totdeauna am învatat în sinagoga si în templu, unde se aduna toti iudeii si nu am spus nimic în ascuns. De ce ma întrebi pe Mine? întreaba pe cei care au auzit ce le-am vorbit; iata acestia stiu ce am spus Eu. Dar, zicând El acestea, unul din slujitorii care statea acolo, i-a dat lui Iisus o palma, zicând: asa raspunzi Tu arhiereului? Iisus i-a grait: daca am vorbit rau, dovedeste acest rau; iar daca am vorbit bine, pentru ce ma bati? Atunci Ana l-a trimis legat la Caiafa, arhiereul. Iar Simon Petru statea si se încalzea. Deci l-au întrebat: Nu cumva si tu esti dintre ucenicii Lui? Dar el s-a lepadat si a zis: nu sunt. Atunci i-a zis unul din servitorii arhiereului, ruda cu acela caruia îi taiase Petru urechea: nu te-am vazut eu pe tine în gradina cu Dânsul? Dar Petru iarasi s-a lepadat, si îndata a cântat cocosul. Deci au adus pe Iisus de la Caiafa, în pretoriu, si era de dimineata; iar iudeii n-au intrat în pretoriu, ca sa nu se spurce, ci sa manânce pastile.

C.: **Marire îndelung-rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

ANTIFONUL al 4-lea, glasul al 5-lea:

Astazi Iuda lasa învatatorul si primeste pe diavolul; se orbeste cu patima iubirii de bani, cade din lumina întunecatul. Ca în ce chip ar fi putut vedea, cel ce a vândut pe Luminatorul în treizeci de arginti? Iar noua ne-a rasarit Cel ce a patimit pentru lume. Catre care sa graim: Cel ce ai patimit si Te-ai îndurat de oameni, marire Tie.

Astazi Iuda se leapada de cinstea lui Dumnezeu si se înstraineaza de har; fiind ucenic, se face vânzator; în obicei prietenesc ascunde viclesug, si nebuneste socoteste ca este mai bine a sluji iubirii de argint, decât dragostei Stapânului, facându-se calauza adunarii celei fara de lege. Iar noi având mântuire pe Hristos, pe Acesta sa-L marim.

Sa dobândim iubirea de frati, ca niste frati întru Hristos, iar nu nemilostivire catre cei de aproape ai nostri. Ca sa nu ne osândim ca sluga cea nemilostiva pentru bani, si ca Iuda caindu-ne fara de nici un folos.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Preamarite s-au grait de tine pretutindeni, Nascatoare de Dumnezeu, Marie; ca ai nascut dupa trup pe Facatorul tuturor, prealaudata care nu stii de nunta.

ANTIFONUL al 5-lea, glasul al 6-lea:

Ucenicul tocmea pretul învatatorului, si a vândut pe Domnul în treizeci de arginti cu sarutare vicleana, dându-L pe El celor fara de lege spre moarte.

Astazi Facatorul cerului si al pamântului a zis ucenicilor Sai: S-a apropiat ceasul si a sosit Iuda, cel ce Ma vinde; nimeni sa nu se lepede de Mine, vazându-Ma pe Cruce în mijlocul a doi tâlhari. Ca patimesc ca un om, si mântuiesc ca un iubitor de oameni, pe cei ce cred întru Mine.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Ceea ce ai zamislit în chip de negrait în veacul cel din urma, si ai nascut pe Ziditorul tau, pe Acela roaga-L sa mântuiasca sufletele noastre.

Multimea ucigatorilor de Dumnezeu, neamul iudeilor cel fara de lege, nebuneste striga catre Pilat: Rastigneste pe Hristos, Cel nevinovat! si mai vârtos cereau ei pe Varava. Iar noi graim cu glasul tâlharului celui recunoscator: Pomeneste-ne si pe noi, Mântuitorule, întru împaratia Ta.

Fericiti facatorii de pace, ca aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.

Coasta Ta cea purtatoare de viata, revarsându-se ca un izvor din Eden, adapa, Hristoase, Biserica Ta, ca pe un rai cuvântator; de unde împartindu-se ca la început în patru Evanghelii, adapa lumea veselind faptura si învatând neamurile sa se închine cu credinta împaratiei Tale.

Fericiti cei prigoniti pentru dreptate, ca acelora este împaratia cerurilor.

Rastignitu-Te-ai pentru mine, ca sa-mi izvorasti mie iertare; împunsu-Te-ai în coasta, ca sa-mi tâsnesti pâraie de viata; cu piroane Te-ai pironit, ca, prin adâncul patimilor Tale, crezând eu înaltimii puterii Tale, sa-ti cânt: Datatorule de viata, Hristoase, marire si Crucii Tale, si Patimii Tale, Mântuitorule.

Fericiti veti fi, când va vor ocarî si va vor prigoni si vor zice tot cuvântul rau împotriva voastra, mintind pentru Mine.

Când Te-ai rastignit, Hristoase, toata faptura vazându-Te s-a cutremurat; temeliile pamântului s-au clatinat de frica puterii Tale, luminatorii s-au ascuns, si catapeteasma Templului s-a rupt; muntii s-au cutremurat si pietrele s-au despicat, si tâlharul cel credincios graieste cu noi, Mântuitorule: Pomeneste-ne întru împaratia Ta.

Bucurati-va si va veseliti, ca plata voastra multa este în ceruri.

Zapisul nostru l-ai rupt, Doamne, si socotindu-Te între cei morti, ai legat pe tiranul cel de acolo, scapând pe toti din legaturile mortii, cu învierea Ta; prin care ne-am luminat, Doamne, iubitorule de oameni, si graim Tie: Pomeneste-ne si pe noi, Mântuitorule, întru împaratia Ta.

Marire..., *a Treimii:*

Pe Tatal si pe Fiul si pe Spiritul Sfânt, toti credinciosii cu un gând dupa vrednicie a mari sa ne rugam; Unimea Dumnezeirii ce este în trei

tâlhari, unul de-a dreapta si altul de-a stânga Sa. Astfel sa împlinit Scriptura, care zice: si cu cei fara de lege s-a socotit. Iar cei ce treceau pe acolo îsi bateau joc de Dânsul, clatinându-si capetele lor si zicând: Hei! Cel care darâmi templul si în trei zile îl zidesti mântuieste-Te pe Tine însuti si Te coboara de pe cruce. Asemenea înca si capeteniile preotilor împreuna cu carturarii, batându-si joc, ziceau unii catre altii: pe altii l-a mântuit, dar pe Sine nu poate sa se mântuiasca? El, Hristosul, Împaratul lui Israel, sa se coboare acum de pe cruce, ca sa-l vedem si sa credem în El.

C.: **Marire îndelung-rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

Apoi Fericirile. Se pun noua stihiri, glasul al 4-lea:

Întru împaratia Ta pomeneste-ne pe noi, Doamne, când vei veni întru împaratia Ta.

Fericiti cei saraci cu spiritul, ca acelora este împaratia cerurilor.

Fericiti cei ce plâng, ca aceia se vor mângâia.

Fericiti cei blânzi, ca aceia vor mosteni pamântul.

Fericiti cei ce flamânzesc si înseteaza de dreptate, ca aceia se vor satura.

Prin lemn a fost izgonit Adam din rai, iar prin lemnul Crucii tâlharul în rai s-a salasluit. Ca acela gustând, a calcat porunca Facatorului; iar acesta împreuna rastignindu-se, a marturisit Dumnezeu pe Cel ce se tainuia. Pomeneste-ne si pe noi, Mântuitorule, întru împaratia Ta.

Fericiti cei milostivi, ca aceia se vor milui.

Pe facatorul legii l-au cumparat cei fara de lege de la ucenic si, ca pe un calcator de Lege, l-au pus de fata înaintea Judecatii lui Pilat, strigând: Rastigneste-L!, pe Cel ce le-a dat lor mana în pustie. Iar noi urmând tâlharului celui drept, sa graim cu credinta: pomeneste-ne si pe noi, Mântuitorule, întru împaratia Ta.

Fericiti cei curati cu inima, ca aceia vor vedea pe Dumnezeu.

ANTIFONUL al 6-lea, glasul al 7-lea:

Astazi vegheaza Iuda sa vânda pe Domnul, pe Mântuitorul lumii, Cel mai înainte de veci, pe Cel ce a saturat multime de oameni cu cinci pâini. Astazi cel fara de lege se leapada de învatatorul; si fiind ucenic a dat pe Stapânul, a vândut cu bani pe Cel ce a saturat cu mana pe om.

Astazi au pironit pe Cruce iudeii pe Domnul, Care a taiat marea cu toiagul si i-a povatuit în pustie. Astazi au împuns cu sulita coasta Celui ce a ranit Egiptul cu batai pentru ei, si au adapat cu fiere pe Cel ce le-a plouat mana de mâncare.

Doamne, venind spre patima cea de voie, ai zis ucenicilor Tai: De n-ati putut priveghea un ceas împreuna cu Mine, cum v-ati fagaduit ca veti muri pentru Mine? Vedeti macar pe Iuda cum nu doarme, ci se nevoieste sa Ma dea celor fara de lege. Sculati de va rugati! Sa nu se lepede cineva de Mine, vazându-Ma pe Cruce. îndelung-Rabdatorule, marire Tie.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Bucura-te Nascatoare de Dumnezeu, ceea ce ai încaput în pântecele tau pe Cel neîncaput în ceruri! Bucura-te fecioara, propovaduirea proorocilor, din care ne-a stralucit noua Emanuel! Bucura-te, Maica lui Hristos Dumnezeu!

SEDEALNA, glasul al 7-lea:

Ce pricina te-a facut, Iuda, vânzator al Mântuitorului? Au doar te-a despartit din ceata Apostolilor? S-au doar te-a lipsit de harul tamaduitor? Au doar cinând împreuna cu ceilalti, pe tine te-a gonit de la masa? Au doar picioarele celorlalti le-a spalat, iar ale tale nu le-a bagat în seama? O, de cât bine te-ai facut uitator! Iata gândul tau cel nemultumitor se vadeste, iar îndelunga-rabdarea cea neasemanata si mare mila a Mântuitorului se propovaduieste.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi...**,** *si se citeste Evanghelia a treia, de la Matei (XXVI, 57-75)* ***Vezi la pagina 8.***

În vremea aceea, prinzând pe Iisus, ostasii L-au dus la Caiafa arhiereul, unde erau adunati carturarii si batrânii. Iar

Petru a mers dupa Dânsul, de departe, pâna la curtea arhiereului; si întrând înauntru sta cu slujitorii, ca sa vada sfârsitul. Iar capeteniile preotilor, batrânii si tot sfatul cautau marturie mincinoasa împotriva lui Iisus, ca sa-L omoare si nu gaseau, desi venisera multi martori mincinosi. Mai pe urma au venit doi martori mincinosi si au spus: Acesta a zis: pot sa darâm templul lui Dumnezeu, si în trei zile sa-l zidesc. Si, sculându-se, arhiereul l-a întrebat: nu raspunzi nimic la ce marturisesc împotriva Ta acesti oameni? Dar Iisus tacea. Atunci, întrebându-l, arhiereul i-a zis: te juri pe Dumnezeul cel viu sa ne spui noua daca esti Tu Hristosul, Fiul lui Dumnezeu. Iisus i-a raspuns: tu ai spus; Eu însa va spun voua ca de acum veti vedea pe Fiul Omului sezând de-a dreapta puterii si venind pe norii cerului. Atunci arhiereul si-a rupt hainele sale, zicând: a adus blasfemie lui Dumnezeu; ce ne mai trebuie alte marturii? Iata acum ati auzit blasfemia Lui. Ce credeti? Iar ei, raspunzând, au zis: este vinovat de moarte. Atunci au scuipat în obrazul lui si l-au batut cu pumnii; iar unii îi dadeau palme, zicând: prooroceste-ne, Hristoase, cine este cel care te-a lovit? Iar Petru statea afara în curte; si a venit la el o slujnica, zicând: si tu erai cu Iisus Galileeanul. Dar el s-a lepadat, înaintea tuturor, zicând: nu stiu ce vrei sa zici. Iar când a iesit el la poarta l-a vazut alta slujnica si a zis celor de acolo: si acesta era cu Iisus Nazarineanul. Dar el iarasi s-a lepadat, cu juramânt, ca nu cunoaste pe Omul acesta. Peste o clipa însa, apropiindu-se cei care stateau acolo, au zis lui Petru: cu adevarat si tu esti dintre ei; pentru ca si graiul tau te da pe fata. Atunci el a început sa se blesteme si sa jure ca nu cunoaste pe Omul acesta. Si îndata a cântat cocosul. Atunci Petru si-a adus aminte de cuvântul lui Iisus, care îi spusese: mai înainte de a cânta cocosul, de trei ori te vei lepada de Mine; si, iesind afara, a plâns cu amar.

C.: **Marire îndelung-rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

întinaciunea si curat sa ne rugam Lui: înviaza Doamne, mântuieste-ne pe noi, ca un iubitor de oameni.

Crucea Ta, Doamne, este viata si înviere poporului Tau; si spre ea nadajduim, Te laudam pe Tine Dumnezeul nostru; Cel ce Te-ai rastignit pentru noi, îndura-Te spre noi.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Vazându-Te, Hristoase, rastignit ceea ce Te-a nascut a grait: Ce taina straina este aceasta ce vad, Fiul meu? Cum mori fiind pironit cu trupul pe lemn, Datatorule de viata?

SEDEALNA, glasul al 4-lea:

Rascumparatu-ne-ai pe noi din blestemul legii cu scump sângele Tau, pe cruce fiind pironit si cu sulita împuns, nemurire ai izvorât, oamenilor, Mântuitorul nostru, marire Tie.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi..., *se citeste Evanghelia a sasea, de la Marcu (XV, 16-32)* ***Vezi la pag. 8***

În vremea aceea au dus ostasii pe Iisus înlauntrul curtii, adica în pretoriu, si au adunat toata oastea; L-au îmbracat cu o mantie rosie si, împletind o cununa de spini, l-au pus-o pe cap. Apoi au început sa I se închine, zicând: Bucura-te Împaratul iudeilor! si-L bateau peste cap cu o trestie si îl scuipau. Si, punându-se în genunchi, I se închinau. Iar dupa ce l-au batjocorit, L-au dezbracat de mantia cea rosie si L-au îmbracat cu hainele sale. Apoi L-au dus afara ca sa-L rastigneasca. Si au silit pe un trecator, anume Simeon Cireneul, care venea din tarina, tatal lui Alexandru si a lui Ruf, ca sa-I duca crucea. Si L-au dus la locul numit Golgota, care se talmaceste: locul Capatânii. Si I-au dat sa bea otet amestecat cu smirna, dar Dânsul n-a luat. Dupa ce L-au rastignit, au împartit hainele Sale, aruncând sortii, ca sa stie ce sa ia fiecare. Iar când L-au rastignit era ceasul a treilea. Si vina Sa era scrisa deasupra: Împaratul iudeilor. Iar cu Dânsul împreuna au rastignit doi

ANTIFONUL al 14-lea, glasul al 8-lea:

Doamne, Cel ce ai primit însotitor pe tâlhar, care si-a întinat mâinile în sânge, numara-ne si pe noi împreuna cu el, ca un bun si de oameni iubitor.

Putin glas a slobozit tâlharul pe cruce, si mare credinta a aflat. Într-o clipeala s-a mântuit, si întâi el deschizând usile raiului, a intrat. Cel ce ai primit pocainta aceluia, Doamne, marire Tie.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Bucura-te, ceea ce ai primit prin înger bucuria lumii! Bucura-te, ceea ce ai nascut pe Facatorul tau si Domnul! Bucura-te, ceea ce te-ai învrednicit a fi Maica a lui Hristos Dumnezeu!

Acum se scoate postamentul Crucii si se aseaza în mijlocul bisericii. Iar procesiunea cu Sfânta Cruce porneste de la usa dinspre miazanoapte a Sfântului Altar, fiind precedata de sfesnice si cadelnita, trece prin partea dreapta a bisericii pâna în capat, iar apoi se întoarce prin mijlocul bisericii si se fixeaza în postamentul asezat mai înainte.

ANTIFONUL al 15-lea, glasul al 6-lea:
Acesta se cânta de amândoua stranele împreuna, stih dupa stih:

Astazi a fost spânzurat pe lemn, Cel ce a spânzurat pamântul pe ape. *(de 3 ori)*

Cu cununa de spini a fost încununat Împaratul îngerilor. Cu porfira mincinoasa a fost îmbracat Cel ce îmbraca cerul cu nori. Lovire peste obraz a luat Cel ce a slobozit în Iordan pe Adam. Cu piroane a fost pironit Mirele Bisericii. Cu sulita a fost împuns Fiul Fecioarei!

Închinamu-ne patimilor Tale, Hristoase. *(de 3 ori)*

Arata-ne noua si marita învierea Ta.

Toti credinciosii merg si saruta Sfânta Cruce, facând metanii. Cântaretii continua antifonul al 15-lea.

Sa nu praznuim ca iudeii, ca Pastile noastre, Hristos, pentru noi S-a jertfit. Ci sa ne curatim pe noi însine de toata

ANTIFONUL al 7-lea, glasul al 8-lea:

Doamne, rabdând toate, asa ai zis celor fara de lege ce Te-au prins: De ati si ranit pe pastorul, si ati risipit cele douasprezece oi, pe ucenicii Mei, dar as fi putut sa aduc înainte mai mult decât douasprezece legiuni de îngeri. Dar rabd îndelung, ca sa se împlineasca cele ce am aratat voua prin proorocii Mei, cele nearatate si ascunse, Doamne, marire Tie.

De trei ori tagaduindu-Te Petru, îndata a cunoscut ceea ce s-a zis lui; dar ti-a adus Tie lacrimi de pocainta. Doamne, fii mie milostiv si ma mântuieste pe mine!

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Ca pe ceea ce este usa de mântuire, si gradina veselitoare, si nor al luminii celei vesnice, sa laudam toti pe Sfânta Fecioara, zicându-i: Bucura-Te!

ANTIFONUL al 8-lea, glasul al 2-lea:

Spuneti calcatorilor de lege, ce ati auzit de la Mântuitorul nostru? Au n-a dat El legea si învataturile proorocilor? Dar cum ati gândit sa dati lui Pilat pe Dumnezeu, Cuvântul cel din Dumnezeu, si Izbavitorul sufletelor noastre?

Sa se rastigneasca! strigau ce se îndestulau pururea cu darurile Tale si cereau pe facatorul de rele în locul Facatorului de bine, ucigasii dreptilor. Iar Tu taceai, Hristoase, suferind necuviinta lor, vrând sa patimesti si sa ne mântuiesti pe noi, ca un iubitor de oameni.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Pentru ca nu avem îndraznire pentru multe pacatele noastre, tu pe Cel ce S-a nascut din tine roaga-L, Nascatoare de Dumnezeu Fecioara; ca mult poate rugaciunea Maicii, spre bunavointa Stapânului. Nu trece cu vederea rugaciunile pacatosilor, Preacurata; ca milostiv este, si poate sa mântuiasca, Cel ce a primit a patimi pentru noi.

ANTIFONUL al 9-lea, glasul al 3-lea:

Pus-au treizeci de arginti pretul Celui pretuit, pe Care L-au pretuit fiii lui Israel; privegheati si va rugati, ca sa nu

intrati în ispita, ca spiritul este osârduitor, iar trupul neputincios; pentru aceasta privegheati.

Datu-mi-au spre mâncarea Mea fiere, si în setea Mea M-au adapat cu otet; iar Tu, Doamne, înviaza-Ma si le voi rasplati lor.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Noi, cei din neamuri, te laudam pe tine Preacurata Nascatoare de Dumnezeu, ca ai nascut pe Hristos, Dumnezeul nostru, Cel ce prin tine a liberat pe oameni din blestem.

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

O, cum Iuda, cel ce era oarecând ucenic, a gândit vânzare asupra Ta! A cinat împreuna cu viclesug, vicleanul si nedreptul, si mergând a zis preotilor: Ce-mi veti da mie si eu va voi da pe Acela, Care a stricat legea si a spurcat Sâmbata. îndelung-Rabdatorule Doamne, marire Tie.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi..., *se citeste Evanghelia a patra de la Ioan (XVIII, 28-40; XIX, 1-16)* ***Vezi la pag. 8***

În vremea aceea au dus pe Iisus de la Caiafa în pretoriu, si era de dimineata; iar iudeii n-au intrat în pretoriu, ca sa nu se spurce, ci sa manânce Pastile. Atunci Pilat a iesit afara la ei si i-a întrebat: ce pâra aduceti împotriva Omului acestuia? Ei i-au raspuns si i-au zis: daca n-ar fi fost Acesta un facator de rele, nu L-am fi dat Tie. Dar Pilat le-a zis: luati-L voi si judecati-L dupa legea voastra. însa iudeii i-au raspuns: noua nu ne este îngaduit sa omorâm pe nimeni. Pentru ca sa se împlineasca cuvântul pe care Iisus l-a zis, însemnând de ce moarte avea sa moara. Dar Pilat a intrat înapoi în pretoriu, a chemat pe Iisus si i-a zis: esti Tu Împaratul iudeilor? Iisus i-a raspuns: de la tine însuti zici aceasta, sau altii ti-au spus-o despre Mine? Raspuns-a Pilat: oare, eu sunt iudeu? Neamul Tau si capeteniile preotilor Te-au dat în mâinile mele; ce ai facut? Iisus a raspuns: împaratia Mea nu este din lumea aceasta; daca împaratia Mea ar fi din lumea aceasta, slujitorii Mei s-ar fi luptat ca sa nu fiu dat în mâinile

asupra noastra si asupra copiilor nostri. Atunci le-a eliberat pe Varava, iar pe Iisus, batându-L, l-a dat sa fie rastignit. Atunci ostasii dregatorului, ducând pe Iisus în pretoriu, au adunat în jurul Lui toata multimea ostasilor si, dezbracându-L, L-au îmbracat cu o mantie rosie. Apoi împletind o coroana de spini, i-au pus-o pe cap si o trestie în mâna Sa cea dreapta; si, îngenunchind înaintea Lui, îsi bateau joc de Dânsul, zicând: bucura-Te Împaratul iudeilor! si, scuipând asupra Lui, luau trestia si îl bateau peste cap. Iar dupa ce L-au batjocorit, L-au dezbracat de mantia rosie, si L-au dus sa-l rastigneasca. însa, iesind cu Dânsul afara, au gasit pe un om din Cirena, cu numele Simeon; pe acesta L-au silit sa duca crucea lui Iisus.

C.: **Marire îndelung-rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

ANTIFONUL al 13-lea, glasul al 6-lea:

Adunarea iudeilor Te-a cerut la Pilat sa Te rastigneasca, Doamne. Si neaflând vina întru Tine, a slobozit pe vinovatul Varava; iar pe Tine, Cel drept, Te-a judecat spre pierdere, agonisindu-si pacatul uciderii. Ci da-le lor, Doamne, rasplatirea lor, ca au cugetat asupra Ta cele desarte.

Cel de Care toate se înfricoseaza si se cutremura, si pe Care toata limba îl lauda, pe Hristos, puterea lui Dumnezeu si întelepciunea lui Dumnezeu, preotii L-au lovit cu palme peste obraz si I-au dat fiere. Si toate a primit a le patimi, vrând sa ne mântuiasca pe noi de faradelegile noastre, cu sângele Sau, ca un iubitor de oameni.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Nascatoare de Dumnezeu, ceea ce ai nascut prin cuvânt, mai presus de cuvânt, pe Facatorul tau, pe Acela roaga-L sa mântuiasca sufletele noastre.

capeteniilor preotilor si batrânilor cei treizeci de arginti, zicând: am gresit, caci am vândut sânge nevinovat. Iar ei au raspuns: ce ne priveste pe noi? Tu vei da seama! si el, aruncând argintii în templu, a plecat de acolo si sa dus de sa spânzurat. Iar capeteniile preotilor, adunând argintii, au zis: nu se cuvine sa-i punem în visteria templului, deoarece sunt pret de sânge. Si, dupa ce sau sfatuit au cumparat cu ei tarina olarului, pentru îngroparea strainilor. De aceea sa numit tarina aceea: tarina Sângelui, pâna în ziua de azi. Atunci sa împlinit ceea ce sa spus prin proorocul Ieremia, care zice: si au luat cei treizeci de arginti, pretul celui pretuit, care sa pretuit de fii lui Israel, si i-au dat pe tarina olarului, asa cum mi-a spus mie Domnul. Iar Iisus statea înaintea dregatorului; si l-a întrebat dregatorul, zicând: Tu esti Împaratul iudeilor! Iar Iisus i-a raspuns: tu zici. Dar, când îl învinuiau capeteniile preotilor si batrânii, nu raspundea nimic. Atunci i-a zis Pilat: nu auzi câte marturisesc ei împotriva Ta! însa nu i-a raspuns lui nici un cuvânt, încât dregatorul se mira foarte mult. Iar la sarbatoarea Pastilor, dregatorul avea obicei sa elibereze pentru popor un vinovat, pe care-l voiau ei. Si aveau atunci un vinovat vestit, care se numea Varava. Deci, adunati fiind ei, le-a zis Pilat: pe care voiti sa vi-l eliberez? Pe Varava, sau pe Iisus care se cheama Hristos? ca stia ca din rautate l-au dat lui. Si, pe când sedea Pilat în scaunul de judecata, femeia lui a trimis la el acest cuvânt: nimic sa nu faci Dreptului acestuia, caci multe am suferit astazi în vis pentru Dânsul. Capeteniile preotilor si batrânii îndemnau însa poporul sa ceara pe Varava, iar pe Iisus sa-l piarda. Dar, dregatorul, raspunzând i-a întrebat: pe care dintre cei doi voiti sa va eliberez? Iar ei au raspuns: pe Varava. Atunci Pilat le-a zis: dar ce voi face cu Iisus care se cheama Hristos! I-au raspuns cu totii: sa se rastigneasca. Dregatorul a zis iarasi catre ei: dar ce rau a facut? Ei însa mai tare strigau si ziceau: sa se rastigneasca. Deci, vazând ca nimic nu foloseste, ci mai multa gâlceava se face, Pilat a luat apa, sa spalat pe mâini înaintea multimii si a zis: nevinovat sunt de sângele dreptului acestuia; voi veti da seama! si raspunzând tot poporul, a zis: sângele Lui

iudeilor; dar, acum, împaratia Mea nu este de aici. Atunci Pilat i-a zis: asadar esti Tu împarat? Iisus i-a raspuns: bine zici tu ca Eu sunt împarat. Eu spre aceasta M-am nascut si pentru aceasta am venit în lume, ca sa marturisesc adevarul. Oricine este din adevar asculta glasul Meu! Ce este adevarul? a întrebat Pilat. Si, zicând aceasta, a iesit din nou la iudei si le-a zis: eu nu gasesc în El nici o vina. Este însa la voi obiceiul ca de Pasti sa va eliberez pe un vinovat; deci voiti sa va eliberez pe Împaratul iudeilor? Dar ei toti au strigat iarasi, zicând: nu pe Acesta, ci pe Varava; iar Varava era tâlhar. Atunci Pilat a luat pe Iisus si a poruncit sa-l bata cu biciul. Si ostasii, împletind cununa de spini, au pus-o pe capul Lui si L-au îmbracat cu o mantie rosie si, apropiindu-se de Dânsul, ziceau: bucura-Te Împaratul iudeilor! si îi dadeau palme. Deci a iesit iarasi afara Pilat si a zis catre ei: iata vi-L aduc afara, ca sa stiti ca nu gasesc în El nici o vina. Deci a iesit Iisus afara purtând cununa cea de spini si mantia cea rosie. Iar Pilat a zis catre ei: iata Omul! Dar, când L-au vazut, capeteniile preotilor si slujitorii lor au strigat, zicând: rastigneste-L, rastigneste-L! Pilat le-a zis: luati-L voi si-L rastigniti, caci eu nu gasesc în El nici o vina. I-au raspuns iudeii: noi lege avem si dupa legea noastra trebuie sa moara, caci sa facut pe sine Fiu al lui Dumnezeu. Deci, când a auzit Pilat acest cuvânt, mai mult sa temut. Si a intrat iarasi în pretoriu si a întrebat pe Iisus: de unde esti Tu? Iar Iisus nu i-a dat nici un raspuns. Atunci Pilat I-a zis: cu mine nu vorbesti? Oare, nu stii ca am putere sa Te eliberez si putere am sa Te rastignesc? Iisus a raspuns: nu ai avea nici o putere asupra Mea, daca nu ti-ar fi fost dat Tie de sus; de aceea cel care M-a dat în mâna ta mai mare pacat are. De atunci, Pilat cauta sa-L elibereze, dar iudeii strigau si ziceau: daca îl vei elibera pe Acesta, nu esti prieten al Cezarului: oricine se face pe sine împarat sta împotriva Cezarului. Când a auzit aceste vorbe, Pilat a scos pe Iisus afara si a sezut pe scaunul de judecata, în locul numit: pardosit cu pietre, iar evreieste: Gabbata. Si era ziua pregatirii Pastilor, vineri, pe la ceasul al saselea; si a zis Pilat iudeilor: iata Împaratul vostru. Dar ei au strigat: ia-L, ia-L, rastigneste-L. Sa-L

rastignesc pe împaratul vostru? Ia întrebat Pilat. Capeteniile preotilor au raspuns: N-avem împarat, decât numai pe Cezarul. Atunci L-a dat lor, ca sa-L rastigneasca.

C.: **Marire îndelung -rabdarii Tale Doamne, marire Tie.**

ANTIFONUL al 10-lea, glasul al 6-lea:

Cel ce se îmbraca cu lumina ca si cu o haina, stat-a gol la judecata si a primit palme peste obraz, din mâinile pe care Le-a zidit. Si poporul cel calcator de lege a rastignit pe Domnul maririi pe Cruce. Atunci s-a rupt catapeteasma Templului; soarele s-a întunecat, nesuferind sa vada batjocorit pe Dumnezeu, de Care se cutremura toate. Aceluia sa ne închinam.

Ucenicul s-a lepadat, iar tâlharul a strigat: Pomeneste-ma, Doamne, întru împaratia Ta!

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Împaca lumea, Doamne, Cel ce bine ai voit a lua trup din Fecioara pentru robi; ca sa Te laudam cu un glas, Iubitorule de oameni.

ANTIFONUL al 11-lea, glasul al 6-lea:

Pentru binele ce L-ai facut, Hristoase, neamului iudaic, Te-au osândit sa Te rastigneasca, adapându-Te cu fiere si otet. Ci le da lor, Doamne, dupa faptele lor, ca n-au cunoscut îndurarea Ta.

N-au fost îndestulate, Hristoase, multimile iudaice cu vânzarea, ci înca clatinau cu capetele, aducându-ti batjocura si hula. Ci le da lor, Doamne, dupa faptele lor, pentru ca au gândit asupra Ta desertaciune.

Nici pamântul care s-a cutremurat, nici pietrele care s-au despicat, n-au plecat pe iudei; nici catapeteasma Templului, nici învierea mortilor. Ci le da lor, Doamne, dupa faptele lor, ca au gândit asupra Ta desertaciune.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Stim ca S-a întrupat din tine Dumnezeu, Nascatoare de Dumnezeu, ceea ce una esti curata, una binecuvântata; pentru aceasta laudându-te neîncetat, pe tine te marim.

ANTIFONUL al 12-lea, glasul al 8-lea:

Acestea zice Domnul catre iudei: Poporul Meu, ce am facut voua? Sau cu ce v-am suparat? Pe orbii vostri i-am luminat, pe cei leprosi i-am curatat, pe barbatul cel ce era în pat l-am îndreptat. Poporul Meu, ce am facut voua? si cu ce Mi-ati rasplatit? în loc de mana, cu fiere; în loc de apa, cu otet; în loc ca sa ma iubiti, pe Cruce M-ati pironit. De acum nu voi mai rabda; chema-voi neamurile Mele, si acelea ma vor preamari împreuna cu Tatal si cu Spiritul, si Eu le voi darui viata vesnica.

Astazi catapeteasma Templului se rupe, spre mustrarea calcatorilor de lege, si soarele îsi ascunde razele sale, vazând pe Stapânul rastignit.

Legiuitori ai lui Israel, iudei si farisei, ceata Apostolilor striga catre voi: Iata, Templul pe care l-ati stricat voi; iata, Mielul pe Care L-ati rastignit, si L-ati dat mormântului. Dar a înviat cu puterea Sa. Nu va înselati iudei, ca El este Cel ce v-a izbavit prin mare si v-a hranit în pustie. Acesta este viata, lumina si pacea lumii.

Marire..., Si acum..., *a Nascatoarei:*

Bucura-te, usa Împaratului maririi, prin care a trecut însusi Cel Preaînalt, si a lasat-o iarasi pecetluita, spre mântuirea sufletelor noastre!

SEDEALNA, glasul al 8-lea:

Când ai stat înaintea Caiafei, Dumnezeule, si ai fost dat lui Pilat Tu, Judecatorul, puterile ceresti s-au clatinat de frica; si când Te-ai înaltat pe lemn în mijlocul a doi tâlhari, ai fost socotit cu cei fara de lege, Cel ce esti fara de pacate, ca sa mântuiesti pe om. îndelung-Rabdatorule, Doamne, marire Tie.

P.: **S**i pentru ca sa ne învrednicim noi...**,** *se citeste Evanghelia a cincia, de la Matei (XXVII, 3-32)* ***Vezi la pag. 8***

În vremea aceea, vazând ca Iisus a fost osândit la moarte, Iuda, cel care L-a vândut, s-a cait si a întors